

תורה במגדלים

גליון 15 - אפריל 2015 בהוצאת רשת מגדלי הים התיכון

דוקו אביב

תיעוד ככלי ליצירה ושימור

15 עדות מקומית 43 לגעת בירושלים 56 פוטו נצח 68 מהמטבח באהבה

עמוד הבית

- 4.....דיירים יקרים
- 5.....דבר העורכת
- 9.....כותבת במגדלים
- 10.....היה או לא היה
- 15.....עדות אישית/עדות מקומית
- 31.....איפה שמתי את המפתחות?
- 33.....My Life
- 36.....מאחורי הקלעים
- 38.....סיפור המורשת הארגונית
- 40.....תקשורת קהילתית וטלוויזיה בקהילה
- 44.....עולים לירושלים
- 46.....הגלריה הירושלמית
- 47.....חזון מול מציאות
- 49.....השלישייה הפותחת
- 53.....אז למה לי פוליטיקה עכשיו?
- 55.....פורים במגדלים
- 56.....פוטו נצח
- 58.....שני נשי
- 60.....המלצה תרבותית
- 61.....מרק מנצח
- 62.....חדש בתרבות
- 65.....מגדלים בתקשורת
- 68.....מהמטבח באהבה
- 71.....רוח התנדבות

טוב שכן קרוב...
שהוא גם חבר קרוב!

מכצע בלעדי לדיירי המגדלים

צדפו חבר למשפחת מגדלי הים התיכון

**ותיהנו מהטבה
בשווי 3,600 ₪!**

מגדלי הים התיכון
מובילה את סגנון החיים לגיל השלישי בישראל

לפרטים נוספים ולהמלצות על חברים פנו למחלקת מכירות.

www.migdalei.co.il

מערכת

מיכל שויקי
אריאלה קירשנבאום

עיצוב וביצוע גרפי

סטודיו סופרמק

מזכירת מערכת

דורית נאמן

כתיבה

רונית וייסלר פז,
ד"ר שרון רמר ביאל,
אורנית בן זימרה, משה בקר,
הדס רז, יוחאי רוטנברג,
אור בוקר, אירית הורוביץ,
אביבה דמיאן, אריאלה לוי,
כרמלה רז.

צילום

אורה דולב, אתי כהן, מנחם עוז,
אירית הורוביץ, אודי גורן,
שמעון כהן, דנה קופל, שחף דורי.

אתר רשת מגדלי הים התיכון:
www.migdalei.co.il

חפשו אותנו
בפייסבוק

מודעות המתפרסמות בגליון זה הינן על
דעת המפרסמים ועל אחריותם הבלעדית.
רשת "מגדלי הים התיכון" אינה אחראית
לתוכן המודעות. ט.ל.ח.

© כל הזכויות שמורות לרשת מגדלי הים התיכון
הודפס בישראל במרץ 2015

דיירים יקרים

דיירים ובני משפחות יקרים,

בכל שנה באביב הטבע מתגלה בפנינו במלוא הדרו,
כאילו הכל מתחיל מחדש.
האם זוהי התחלה חדשה או אולי דווקא סימן להמשכיות?
כמו הטבע - גם אנחנו יכולים לראות באביב סימן
להמשכיות. החלומות שהגשמו והחלום הבא שכבר נרקם,
החברים החדשים שהצטרפו לחיינו ואלו שעוד יצטרפו.
והיצירה המתמשכת שעוד תמשיך להניב פירות...

מי ייתן ובהשראת האביב תמשיכו לאהוב, לעשות,
לחלום ולהגשים ביחד איתנו.
בחיים בריאים עשירים ומלאי חדווה נחת

בברכת חג פסח וחג אביב שמח לכם ולבני משפחותיכם,

דורון ארנון

מנכ"ל רשת מגדלי הים התיכון
וכל צוות העובדים

דבר העורכת

<< מיכל שויקי

"חיינו אינם אלא סיפור שאנו מספרים לעצמנו. ויפי חיינו כגודל כישרוננו לספר סיפור."

קוראים יקרים,

ריח הבחירות מאחורינו, מפנה מקומו לריחות הנעימים
והרעננים של עונת האביב. חג הפסח ממש כאן ובליל
הסדר שוב נשיר כמיטב המסורת את "מה נשתנה"
ונגלה שבעצם שום דבר לא השתנה. ויש מי שמרוצים, ויש מי
שמאוכזבים אך דבר אחד בטוח, עלינו לשנס מותניים לקוות
ולהאמין שיהיה טוב ואכן כך יהיה. כי אין מועד יותר מתאים
מחודש האביב לקחת אויר רענן וריחני מלא חזה ולמלא
מצברים באנרגיה חיובית. להתחדש, להתפתח וליצור.

בהיבט האישי, פרטי שלי, ההתחדשות האביבית כפולה -
שתי בנותיי הביאו לעולם נכד ונכדה ואני נהנית מהם בכל רגע.

דוקו אביב, שמו של פסטיבל הסרטים הדוקומנטריים
הבינלאומי שנערך מידי שנה בחודש האביב. אימצנו
אותו בחום בנושא גיליון מס. 15 של המגזין שלנו "קורא
במגדלים". שילוב של עונת השנה המקסימה שבה אנו
מצויים, לצד פרויקט מעניין בנושא הדוקומנטציה - התיעוד
במסגרתו תפגשו מספר דיירים אמיצים ויצירתיים במיוחד
שנענו בחיוב לפניית מערכת המגזין ותיעדו רגעים בעלי ערך
תרבותי, חברתי, עיצובי ובעיקר בעלי משמעות אנושית
ואישית המתחברת לחייהם בבית דרך עדשת המצלמה.
הדיירים שנבחרו, הינם ללא כל ידע או רקע קודם בצילום

וחלקם נעזרו בצלמים יותר מנוסים מקרב קרוביהם או
עובדים מהבית כדי לממש את הרעיונות שלהם.

גם דוקומנטרי וגם דיגיטלי, שילוב מנצח ללא ספק אליו תוכלו
להיחשף בכתבה מרתקת של יוחאי רוטנברג יו"ר האגודה
הישראלית לתקשורת קהילתית. מי מכם שירצה לקחת
חלק בפעילות האגודה שמתקיימת כמעט בכל עיר בישראל
ומתנהלת על טוהרת בני הגיל השלישי מוזמן לפנות ישירות
ליוחאי. את התוצרים של קבוצות תיעוד אלו ניתן לראות
בערוץ הקהילתי בטלוויזיה. ולמי שרוצה להיחשף לנפלאות
העולם הדיגיטלי מבלי לצאת מהבית, המהפכה הדיגיטלית
כבר כאן. אחרי שחנכנו אותה בבית ברמת השרון, הצטרף
בית נוסף - כפר סבא ובחודשים הקרובים ממש ישולבו שאר
בתי הרשת במהפכה הדיגיטלית של מגדלי הים התיכון.

התחדשות ירושלמית, בהחלט סיבה למסיבה מלווה
בהתרגשות וגאווה רבה. כן, הבית השישי שלנו - "הבית
בירושלים", פתוח!! עוד סיבה טובה לנצל את ימי האביב
המקסימים ולעלות לביקור בירושלים. לקראת חודש
הפתיחה, תשומת לב מיוחדת מוקדשת במגזין הנוכחי לבית
בירושלים. הזדמנות להציץ פנימה, למי שטרם ביקר בו,
להתרשם מהצוות, מהפעילות ומהדיירים. <<

ליא קניג - "החיים יפים"

ליא קניג, הגברת הראשונה של התיאטרון הישראלי, כלת פרס ישראל לתיאטרון בערב מונולוגים מלא הומור, סטנד אפ וסיפורי במה מתובלים בהומור. בליווי הפסנתרנית: מרים רוזניק וולף.

לכבוד חג הפסח תגיע ליא קניג לכל אחד מבתי הרשת ותעלה בפניכם ובפני בני משפחותיכם* מופע מיוחד ומרגש זה.

המועד המדויק של המופע יפורסם על ידי מחלקת התרבות לאחר ימי החג בכל בית בנפרד בהתאם ללוח הפעילות הקבועה המתקיימת בבית.

*אנא יידעו את הקבלה מבעוד מועד במידה ומגיעים אורחים מחוץ לבית

מגדלי הים התיכון
מובילה את סגנון החיים לגיל השלישי בישראל
www.migdalei.co.il

6010*
הבית בכפר סבא | הבית בצומת סביון
הבית בבית-ים | הבית בירושלים | הבית בנורדיה
הבית ברמת השרון | הבית בגני תקווה

אחרונה חביבה ובהחלט יקירת הקהל היא ללא ספק השחקנית **ליא קניג** שתופיע בשבועות הקרובים בכל אחד מבתי הרשת בהצגת היחיד שלה **"רגעים בחיי" אירוע חגיגי ומיוחד המוענק השנה לדירי הבתים ובני משפחתם הקרובים כשי לחג הפסח ממנהלי הבתים וכל צוות העובדים.**

קריאה מהנה,
מיכל שויקי

מערכת "קורא במגדלים"
מאחלת לכל
קוראינו הנאמנים
באשר הם
חג פסח שמח,
חגיגי ומשפחתי

הלילה הזה כולנו מסובין, שלהי החורף ובואו של האביב וחג הפסח, לצד ימי פעילות אינטנסיבית שהתקיימה ברחבי הארץ בחודש הבחירות, הביאו גם אלינו אורחים מפורסמים רבים, הופעות תרבות מעניינות לצד חוגים חדשים. **אשרת קוטלר** שהגיעה היישר מערוץ 10 לבוקר של תרבות בבית בירושלים בו התארחו **השופטת בדימוס דליה דורנר ופרו"פ אבינועם רכס**. בצד האמנותי נהנינו מהופעתו של **הזמר אהרון פורה**. ראשת עיריית רמת השרון, **שירה אבין**, כבדה אותנו בנוכחותה בפנל ליום האישה הבינלאומי שקיימנו בבית ברמת השרון אותו הנחתה **דליה מזור** הגברת הראשונה של הטלוויזיה לצד **הסופרת אריאלה גולמינץ**, יועצת התקשורת **טל אלכסנדרוביץ** ועוד.

ח"כ יעקב פרי ממפלגת יש עתיד וח"כ **ציפי לבני** מהמחנה הציוני התארחו בשתי הזדמנויות שונות בבית שלנו בנורדיה. ועוד בתחום הפוליטי שהיה כאמור נוכח במיוחד בחודש האחרון - העיתונאית ומנחת הטלוויזיה **רינה מצליח** הנחתה פאנל פוליטי בבית ברמת השרון בו לקחו חלק **יו"ר מרצ זהבה גלאון**, לצד נציג מפלגת כולנו והיום **ח"כ מייקל אורן**, **ח"כ ניסן סלומינסקי**, **ח"כ אופיר אקוניס** וח"כ **עומר בר לב**.

רשת מגדלי הים התיכון מאחלת לכם ולבני משפחותיכם **חג אביב שמח!** מי ייתן ובהשראת האביב תמשיכו לאהוב, לעשות, לחלום ולהגשים ביחד איתנו.

מגדלי הים התיכון
מובילה את סגנון החיים לגיל השלישי בישראל

בקרר אותנו במרכז המבקרים הפתוח גם בחוה"מ!

משה היה מנהיג פרואקטיבי ומחולל שתמיד ראה לנגד עיניו את תמונת העתיד וחתר אליה בנחישות ואומץ. הוא היה מנהיג צבאי אמיץ, מדינאי, שופט ונביא.

אסיים בציטוט מתוך הספר שנתן לי השראה רבה בנושאי ניהול ומנהיגות "להנהיג מכל הלב" ספרו של הווארד שולץ מייסד רשת הקפה סטארבקס שהיא אחד מסיפורי העסקים המופלאים בעולם:

"שיהיה אכפת לכם יותר ממה שנבון בעיני אחרים קבלו על עצמכם סיכונים יותר ממה שבטוח בעיני אחרים חלמו חלומות יותר ממה שמעשי בעיני אחרים צפו ליותר ממה שנראה אפשרי בעיני אחרים".

אני מאחלת לכם ולמשפחותיכם חג שמח וחירות אמיתית בלב

רונית וייסלר פז

והמצוינות על סדר היום של מחקרי הניהול בעידן החדש, ניסה לענות על השאלה מהו המפתח להפיכתה של חברה טובה למצוינת לאורך זמן ומצא שהמנהלים של חברות אלה היו "מנהיגים מדרגה 5" שבאופן מפתיע התאפיינו בצניעות, איפוק, ביישנות ומיזגו ענווה אישית עם נחישות. מנהיגים אלו התעלמו מעל הצרכים והאגו שלהם והקדישו את עצמם למטרת העל של בניית חברה מצוינת.

"והאיש משה ענו מאוד - מכל האדם אשר על פני האדמה"

לכל אורך שנות מנהיגותו נהג משה ליפול בתפילה לפני ה' או לפרוש לאוהלו בעת שנפלה בעם מחלוקת מנהיגותית - מעולם לא כפה את דעתו בכוח.

כיום נהוג לדבר על "מנהיגות מעצבת" כמודל למנהיגות אידאלית ומשה רבנו היה מנהיג מעצב שיצר השראה, הציב חזון, הפעיל את רמת המסוגלות של העם, הגביר את אמונתו ביכולותיו, דאג לצרכים של מונהגיו ואף היה מוכן למסור את נפשו למטרה זו.

כותבת במגדלים

<< רונית וייסלר פז
סמנכ"ל שיווק ומכירות, מגדלי הים התיכון

"ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים, לכל האותות והמופתים אשר שלחו ה' לעשות בארץ מצרים לפרעה, ולכל עבדיו ולכל ארצו; ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל"

ובהתאחדות הסטודנטים באוניברסיטה. בכל מקום שבו שרתתי ועבדתי היה לי חשוב להטביע חותם ולייצר משמעות ומציאות חדשה.

בתחילת הקריירה שלי עבדתי שנים רבות במגזר הציבורי, פגשתי נבחרי ציבור וראשי מדינה והייתי שותפה לתהליכים מדיניים וחברתיים פורצי דרך.

חוויתי כיצד מנהיגות, חזון, אומץ, אמת פנימית ונחישות של אנשים בודדים יכולה לשנות פני מדינה. כאשר עברתי למגזר העסקי לקחתי איתי למסע החדש חוויות אלה וגיליתי שגם הצלחה בעסקים מתרחשת בחברות שמנוהלות על ידי מנהלים מעוררי השראה.

מהי אותה מנהיגות? מהן אותן תכונות נעלות שהופכות אדם למנהיג נשגב, למנהל מוערך שמוביל חברות ומדינות להצלחות יוצאות דופן לאורך זמן? לא אחדש אם אומר שמנהיגות איננה כריזמה, מנהיגות גם איננה מולדת בהכרח. משה רבנו היה רועה צאן וכבד פה ולשון.

הספר "גלגל התנופה" שהעלה את נושא המנהיגות

אנו עומדים בפתחו של חג הפסח חג החירות. סיפור יציאת מצרים מגלם בתוכו את סיפור המנהיגות הגדול ביותר ביהדות ובכל הדתות המונותאיסטיות - מנהיגותו של משה רבנו. משה רבנו קיבל 3 משימות: להוציא את עם ישראל ממצרים, ללמדם אמונה, תורה ומצוות ולהכניסם לארץ המובטחת. משימה זו נמשכה 40 שנה. משה נפטר לפני שזכה לראות את השלמתה אך מורשתו נתנה השראה לדורות רבים וכיום משמשת מודל למחקר ולימוד מנהיגות. חשבתי בערב חג החירות לשתף אתכם בנושא משמעותי בהווייתנו ושמרתק אותי מאד - מנהיגות.

מהיום שאני זוכרת את עצמי רציתי להיות מובילה ולא מובלת, משפיעה ולא מושפעת, מחוללת ולא נגררת. בהנהגת בית הספר, במסלולי פיקוד וקצונה בצבא

בהתאם למצופה מהאישה ששברה את מגבלות הגיל ואתגרה את הטבע ואת החברה, ואין לה שמץ של מושג מה זה אומר בכלל. אי בהירות זו הכניסה אותה לפחדים וחששות שמא התרמית תתגלה. לכן, היא קיבלה שתי החלטות גורליות. האחת, לא להסיר את המסכה אפילו לרגע. השנייה, להקדיש את כל זמנה להתבוננות בנשים מבוגרות ממנה ולנסות לנהוג כמותן. הטלפון צלצל, הנציג הרשמי של ספר השיאים של גינס היה על הקו. לבה הלם כשהוא ביקש לתאם יום ושעה למפגש בו ישאל אותה מה הסוד שלה. היא חשבה שאולי כדאי לחכות עוד קצת, כדי שתהיה עוד יותר מבוגרת ותגיע עם השיא רחוק יותר. אבל אז, נמלכה בדעתה כי פחדה שאולי הוא יתחיל לפקפק במעמדה, כי הרי כל בר דעת יודע שבכל רגע נשבר שיא וצריך למהר פן ימליכו אישה אחרת, מבוגרת יותר. מאחר שאת סודה היא אינה יכולה לגלות, מה תאמר שירצה אותו? הנה, היא שומעת את פעמון הדלת מצלצל, הנציג נכנס, ההתרגשות רבה. הוא שואל את השאלה, והיא עונה "מזה >>

התחפוש עולה בברור שהיא השתמשה בה תקופה ארוכה, והרי היא לא מצפה שהוא ימכור מוצר משומש ללקוחה שמצפה לקבל תחפושת חדשה. את הנימוק הזה היא ביטלה ואמרה שהרי מדובר בתחפושת של זקנה, כך שהעובדה שהיא עשתה בה שימוש רק תרמה לאותנטיות שלה. על כך הוא הוסיף, שבכלל אין לו מה לעשות עם התחפושת עד השנה הבאה, כי פורים כבר חלף ועבר. היא העירה לו כי החנות עדיין מלאה בתחפושות שנשארו מהחג ולכן אינה מבינה איזה הבדל מבחינתו אם תהיה לו עוד תחפושת אחת. היא התעקשה שמדובר בתחפושת קלאסית, שגם בשנה הבאה יהיה לה ביקוש רב. לאחר שהמוכר התמיד בסירובו, הבינה שלא נותר אלא לקחת את התחפושת איתה. היא חזרה עם מסיכת הזקנה הביתה והניחה אותה על מיטתה תוך שהיא נשכבת לידה. כנראה שכל המעמד בחנות עייף אותה ונדמה לה שהיא נרדמה, זוכרת שבחלומה היא האישה הכי מבוגרת בעולם. מכל קצוות תבל מגיעים לפגוש אותה ומבקשים ממנה לגלות את סוד אריכות ימיה. היא זוכרת שהרגישה מוטרדת מכך שעליה להיראות

היה או לא היה:

על חלקם של המציאות והדמיון בניסיון החיים

<< ד"ר שרון רמר ביאל גילאית, מומחית להתפתחות ולהתמודדות עם משברים בחיים הבוגרים

פושט את התחפושת עכשיו כשכל מסיבות הפורים כבר חלפו ורוח פסח כבר נישאת באוויר. בזמן שהמחשבה הזאת הטרידה את מנוחתה, פנה אליה המוכר ושאל: "סבתא את מחפשת משהו מסוים?" היא הייתה כל כך שקועה בדמות המחופשת עד שלא שמה לב לדבריו ולא התייחסה. הוא חזר ופנה אליה, הפעם תוך שהוא נוגע בה קלות "צריכה עזרה סבתא'לה"? רטט עבר בגופה כשחשה את מגעו בזרועה. האם ייתכן, שאותה דמות שנשקפת מן המראה, איננה מחופשת בכלל, האם יכול להיות שזו אני? היא ביטלה מחשבה זו מיד, שהרי היא מרגישה עדיין צעירה. מסיכת הזקנה הזאת לא הולמת כלל את הרגשתה. האישה נכנסה לתא ההלבשה ופשטה את מסיכת הזקנה. היא הגישה למוכר את התחפושת ואמרה: "היא לא מתאימה לי, ואני מבקשת להחזיר אותה". התנגדותו של המוכר לקבל את התחפושת חזרה הפתיעה אותה והיא דרשה ממנו הסבר למה שנתפס בעיניה כלא פחות משירות רע. ההסברים שלו נשמעו לה כמו תירוצים. כך למשל, הוא טען שממצב

שנים מי שסוברים כי ניסיון החיים שלנו מורכב רק מתוך דברים בהם התנסינו ממש. ניתן לחלק אותם לשתי קבוצות: מחד, אלו אשר רואים את הניסיון כנזה שנרכש מההצלחות שצברו לאורך השנים, מאידך, מי שמאמינים כי דווקא הכישלונות שהיו מנת חלקם הם שעיצבו אותם. האם ישנו מרחב נוסף אשר תורם לניסיון החיים שלנו, וכיצד?

"אישה אחת ירדה למרכז הקניות הקטן שליד ביתה ועברה ליד חנות, שהייתה עדיין עמוסה בערימות של תחפושות שנותרו לאחר פורים. בעל החנות היה עסוק בניסיון להחזיר את הסחורה הרגילה למדפים. את המראה הגדולה שבחנות אשר שימשה את המתחפשים לבחון את עצמם בעת התלבטותם למה יתחפשו ניצבה כעת עם הפנים לרחוב וכך, כאשר חלפה על פניה האישה ניבטה אליה דמות שמשכה את תשומת לבו. הייתה זו דמות, שנדמה היה לה שהתחפשה לאישה זקנה, בעלת שיער מאפיר, ומעט כפופה. האישה תהתה בינה לבין עצמה, מי בוחר מכל התחפושות הרבות שיש בחנות להתחפש דווקא לאישה זקנה? מדוע אינו

”הניסיון שלנו, כולל את העבר שלנו וכל אלו שהיו שם לפנינו וחלקו אותו איתנו. הוא בוודאי כולל את ההתנסויות שלנו בהווה. אולם, לא פחות חשוב מכך, הוא מכיל את העתיד אותו אנו רואים בדמיוננו.”

העתיד המיטבי בפרטי פרטים, לא זו בלבד שאנו מגדילים את הסיכויים שיום אחד הוא יתממש, אלא שאנו משפיעים על האופן בו נחוה הווה. מי שמרגיש שהמחר צופן בתוכו משהו טוב עבורו, חי כבר היום בציפייה.

ג'ייל שו ראדוק כותבת בספרה ”לחיות נכון במחצית השנייה של חיך” - **”השנים הנוספות הינן כמו לוח חלק: מה שאנו כותבים עליו עושה את ההבדל.”**

אשמח לשמוע ממך, מה בחרת לכתוב על הלוח שלך? ✎

ד”ר שרון רמר ביאל - גילאית
ליווי, ייעוץ, אימון והנחייה אישית ומשפחתית
להתמודדות מוצלחת במשברים על רקע
בריאות, תעסוקה ומערכות יחסים בגיל המבוגר
נייד - 054-4604082; מייל - hagilaut@gmail.com

בשלב הזה, אין עוד מראה חברתית ממנה היא יכולה ללמוד מה מצופה ממנה לעשות. התגובה הראשונה שלה להיעדר אותה מראה היא פאניקה. אולם, כאשר היא מבינה את החירות הגלומה בה, הדבר מאפשר לה מרחב אינסופי להגדרת הזהות שלה.

הסוציולוג ארווין גופמן הציע דימוי דרמטורגי לעולם החברתי, בו כל אחד מאיתנו הוא שחקן עולה ויורד מעל במות ולובש על פניו כל פעם מסכה שונה. גם למי שסבור שאת סימני ההזדקנות הנראים לעין קשה להסוות, הרי הזהות אינה מתמצה בהן ומכאן שיש לכל אחד אפשרות להמשיך ולמלא תפקידים רבים הן במציאות הגשמית והן בזו הדמיונית ולהרחיב את רפרטואר הקיום שלו.

הניסיון שלנו, כולל את העבר שלנו וכל אלו שהיו שם לפנינו וחלקו אותו איתנו. הוא בוודאי כולל את ההתנסויות שלנו בהווה. אולם, לא פחות חשוב מכך, הוא מכיל את העתיד אותו אנו רואים בדמיוננו. כאשר אנו מרשים לעצמנו לדמיין את

חשיבתם והתנהגותם. הם מנסים בכל כוחם לחקות את מי שמצויים בשלבי חיים מוקדמים יותר ועל ידי כך להרחיק מהם סטיגמות שמזוהות עם זקנים וזקנה.

יותר ויותר חוקרים סבורים כיום כי יש לנו יכולת לבחור כיצד להזדקן. אחת מהן היא ג'ייל שיהי אשר מזה חמישה עשורים חוקרת את המחצית השנייה של החיים בארצות הברית וחושפת תמונה מורכבת ממנה עולה - **ככל שאנחנו מתבגרים כך אנו נעשים פחות ופחות דומים זה לזה. מה שמבחינ בינינו הוא ניסיון החיים שלנו. זה מורכב לא רק מכל מה שעשינו לאורך חיינו (בין אם הצלחנו בכך או לא) אלא גם מכל מה שהעלינו על דעתנו, ונותר בדמיון בלבד.**

פעולותיה של גיבורת הסיפור תאמו את האסטרטגיה בה בוחרים רבים והיא - להתכחש לזקנה. בדמיונה היא מפליגה הרחק כל כך, עד שהיא הופכת להיות האישה המבוגרת ביותר בעולם.

שנים רבות אני מקדישה את זמני לשאלה, מה לי ולזקנה.”

על ניסיון החיים של גיבורת הסיפור איננו יודעים דבר. לא בת כמה היא, לא היכן נולדה, גדלה והתבגרה. איננו יודעים אם נישאה, ילדה ילדים, הפכה לסבתא, אם עבדה ובמה. מהחוויה שהיא מתארת אנו לומדים על הפער הקיים בין האופן בו היא סבורה שהעולם רואה אותה, לבין האופן בו היא חווה את עצמה. פער זה מתבטא באותה 'מסיכת זקנה', שזיהה מייק פדרסטון אחד מחוקרי התרבות המרכזיים של תקופתנו, אשר ביקש לאפיין את הפרדוקסים שטומנת בחובה הזדקנות בעידן הפוסט מודרני, בו התרבות מקדשת נעורים מזהה את הזקנה עם שלילת העלומים.

במצב זה, רבים האנשים במחצית השנייה של החיים, אשר במטרה להמשיך ולהרגיש חלק בלתי נפרד מהחברה, בוחרים באסטרטגיות א-זיקנתיות, שתכליתן לטשטש את סימני ההזדקנות החיצוניים הבאים לידי ביטוי בחזותם, וסימני ההזדקנות הפנימיים הבאים לידי ביטוי בדפוסי

עדות אישית/ עדות מקומית

דיירים מתעדים בצילום
מושגים המחברים אותם לבית

<< הפקה ועריכה: מיכל שויקי

“עדות מקומית” במקור היא שמה של תערוכה שנתית לצילומי עיתונות שהחלה בשנת 2003 ומאז היא מוצגת מידי שנה לצד התערוכה העולמית לצילומי עיתונות “WORLD PRESS PHOTO” וסוחפת אליה עשרות אלפי מבקרים ומאות אלפי גולשים שצופים בה באתר האינטרנט של התערוכה. עם השנים, תפסה את מקומה כאירוע התרבותי והמרכזי בתחום צילום העיתונות בארץ והיא מהווה רטרופספקטיבה של אירועי השנה החולפת, המשתקפים מבעד לתחומים שונים כמו נושאי מלחמה ושלום, מדיניות וחברה, תרבות ואומנות, טבע וסביבה, ספורט, דיוקנאות מצגות מולטימדיה ועוד.

בכפר הגלובלי שלנו, ניסינו לייצר משהו דומה. פנינו לדיירים שבחרו בנושא ודרך עדשת המצלמה חברו אותו לבית בו הם גרים ולחוויות האישיות שלהם המנציחות רגעים בעלי ערך תרבותי, חברתי, עיצובי ובעיקר בעלי משמעות אנושית המתחברת לחייהם בבית. אתגר בהחלט שונה, מורכב ומאד יצירתי. ואכן, הדיירים שנענו לו ו”קפצו למים” חוו חוויה מרתקת במיוחד.

תודה מיוחדת לכל הדיירים שלקחו חלק ולמשפחות ואנשי הצוות שסייעו להם בכל הצד הטכני. <<

פסטיבל פליציה בלומנטל למוזיקה

4 - 9 במאי, 2015
במוזיאון תל אביב לאמנות

THE FELICJA BLUMENTAL INTERNATIONAL MUSIC FESTIVAL
at the Tel Aviv Museum of Art

הזכות לשיתוף שמורה

<p>מחווה לויקטור הוגו</p> <p>שירים מאת ביזה, גונו, ליסט ופורה. עם אלה וסילוויצקי, סופרן. רוברט מרקס (בריטניה), פסנתר. יוסי בן-נון, ניהול מוזיקלי.</p> <p>קטעים מתוך המחזמר "עלובי החיים", בהשתתפות שחקני התיאטרון הקאמרי: אסף פריינטא הוא ז'אן ולז'אן מ"עלובי החיים". יונית טובי בתפקיד קוזט, עירית קפלן ועידו מוסרי בתפקידי גב' ומר תרנדיה. יחד עימם לימור עובד, אלי גורנשטיין, שחר ישי, תמר שם-אור ודן קיזלר.</p> <p>את השחקנים תלווה תזמורת בת תשעה נגנים. מופע חד פעמי.</p> <p>6,5, רביעי, שעה 20:30</p>	<p>חגיגת קלידים ומקלות</p> <p>קבוצת מולטי פיאנו: הפסנתרנים תומר לב, ברניקה גליקסמן, דניאל בורוביצקי, נמרוד מאירי-הפטל. דואו כלי נקישות: תומר יריב, דן מושייב. פולנק – קונצ'רטו ברה מינור לשני פסנתרנים ולדואו כלי הקשה. מוסורגסקי – "לילה על הר קרח" (1867) לארבעה פסנתרנים ודואו כלי הקשה. שנדרין – סוויטת "כרמן" עפ"י ביזה לארבעה פסנתרנים ולדואו כלי הקשה.</p> <p>4,5, שני, שעה 20:30</p>
<p>מחווה לדובי זלצר</p> <p>שירים ידועים ואהובים וקטעים מתוך מחזות זמר. משה זורמן, עורך מוזיקלי. זמרים סולנים: קרן הדר, קארין שיפריין, ששי קשת. רביעייה קולית: עידית ביגל, אביבית הוכשטטר, טל קוק, קדם ברגר. נגנים: יובל הרץ, כינור; עודד הדר, צ'לו. מקהלת הילדים של קונסרבטוריון גבעתיים בניצוח אלה גליבוב.</p> <p>בין השירים: "בערוב ימים" (שירי סוצקובר, אידיש); "אברהם ושרה" ("שירי החומש"); "יש מקום" ("קזבלן"); "אני כל כך פוחדת" ("קזבלן"); "שמונה בעקבות אחד"; "דבר אלי בפרחים"; "לשיר ילדה" ועוד...</p> <p>9,5, שבת, שעה 21:00</p>	<p>קונצ'רטו דה קבאליירי (איטליה)</p> <p>מרצ'לו דה ליסה, צ'מבלו וניהול מוזיקלי. אנדראה די מריו, חצוצרה. קלייר מגנאג'י, סופרן.</p> <p>קורלי – קונצ'רטו אופוס 6 מס' 4 ברה מז'ור; טורלי – סינפוניה לחצוצרה ולתזמורת ברה מז'ור; ויוואלדי – מוטט לסופרן רי"ו 630; קונצ'רטו לשני כינורות רי"ו 519; טורלי – סונטה לחצוצרה ולכלי קשת ברה מז'ור; ויוואלדי – קנטטה לסופרן רי"ו 679; הנדל – סוויטה לחצוצרה ולכלי קשת ברה מז'ור רי"ה 341.</p> <p>5,5, שלישי, שעה 20:30</p>

30% הנחה לדיירי מגדלי הים התיכון על כל הקונצרטים בפסטיבל!
שם ההנחה: הנחה לידידי המרכז למוזיקה ע"ש פליציה בלומנטל. קוד ההנחה: 555.

☎ 3221* ☎ 03-5410167 www.kupatbravo.co.il www.blumentalfestival.com

הקונצרטים מתקיימים במוזיאון תל אביב לאמנות, שד' שאול המלך 27, תל אביב

יצירה

יוספה שטיינמן

הבית ברמת השרון

<< סיוע בצילום: גנית גייסט

2	1
3	
4	

1. אירוח סביב מאפים ותבשילים שלי היה חלק מאורח חיי, בבית ברמת השרון אני יוצרת באמצעותו חברים חדשים. 2. אני אוהבת צמחים והצמחים מחזירים לי אהבה. 3. הבית ברמת השרון אפשר לי להתנסות בתחום יצירתי חדש - קרמיקה ולהעניק מתנות אישיות (על פי הזמנות) לשמחת הילדים, הנכדים והנינים. 4. לשמחתי למדתי להיעזר במחשב ולהפוך אותו למקור מידע, לאמצעי קשר ולכלי לכתיבה ולביטוי אישי.

שמחה

דעה אבנרי

מגדלי הים התיכון, הבית בכפר סבא

2	1
---	---

- 1. הפגישה עם אבא בכל בוקר מחדש עושה לי שמחה בלב.
- 2. השמחה לבוא הביתה, לצאת למרפסת ולראות את הפרחים בשיא פריחתם.

זוגיות
רותי שנהר
הבית בנורדיה

ללא מילים...

קשר

יעקב דורות
הבית בנורדיה

הייצוג שבחזרתי משדר המון אופטימיות ועוצמה. הוא משדר את החום והאהבה השוררים בין שתי הדמויות. עניין אותי אישית להביא לתודעת התושבים אצלנו את קיומם של עשרות המטפלים העושים מלאכת קודש. החזקת היד כאן היא לא רק אקט פיזי אלא תמיכה נפשית. ראיתי שתי דמויות שידיהן אוחזות זו בזו. יד אחת בוטחת ומובילה והשנייה מצפה שיתמכו בה. ראיתי והבנתי עד כמה שברירים חיינו. ראיתי את הקשר המיוחד, החום והחיבה הזורמים מגוף אחד למשנהו, משדרים אהבה ובטחון. ראיתי והבנתי.

2	1
3	

בוקר

ג'ודי לוי
הבית בבת ים

בוקר מקסים לכולם! יש ים, יש אוויר צח, יש חברים, יש פעילויות (מלא!!)-החיים טובים, תהנו!! **1.** קמה בבוקר, רואה את הים מעבר לחלון בדירה שלי. נושמת אוויר צח, שומעת את הגלים ושותה קפה. **2.** יורדת לכיוון הים, קצת הליכה, קצת נשימות עמוקות, וחוזרת הביתה - ל"בית בבת ים". **3.** פוגשת חברה, משחקות ביליארד... ועכשיו, התעמלות בבריקה!

בשבילי צבע הוא "סם החיים"! הוא גורם לי אושר, עונג, שמחה ואהבה. הוא מעלה חיוך על הפנים וגורם לי להיות תמיד אופטימית ובריאה בגוף ובנפש. הצבע בחיי ממריץ אותי למעשים טובים, חיי משפחה וחיי חברה מאושרים, זה נותן לי סיפוק עצום והרגשה עילאית. הצבע על כל גווניו יכולים ללא ספק לרכך אפילו את הנוף הכי אורבני, מונוטוני ואפור. בפרויקט זה התמקדתי בעזרת אתי כהן, מנהלת התרבות שסייעה לי טכנית עם המצלמה, בתמונות שהצבע נכנס אליהן ומפיח בהן חיים אחרים. 1. נוף אורבני אפור שמקבל צבע ממבט של הדירה מבפנים. 2. ויטראז' - מלא חיים וצבע שיכול להתקיים בפני עצמו. 3. מכונת כביסה לבנה שמקבלת תמריץ צבע דרך הבגדים. 4. שיער אשה צבוע ובולט. 5. עגבניות בתוך שיח ירוק מייצר קונטרסט צבעוני. 6. נר שנותן אור ולא פחות חשוב ויפה גם צבע.

1	3	4
2		5
		6

צבע
אסתר אייזנר
הבית בצומת סביון

שכנים
מינה שטיינר
הבית ברמת השרון

	1
4	2
5	3
6	

1. כי השכנים נאים בעיניי. 2. כי השכנים שקטים בעיניי. 3. כי השכנים ירוקים תמיד בעיניי. 4. כי השכנים סקרנים בעיניי. 5. כי השכנים צעירים בעיניי. 6. כי השכנות חברות טובות בעיניי.

1
2
3

יחד

גיין קלפר

מגדלי הים התיכון, הבית בכפר סבא

1+2. כיף לצאת ביחד עם חברות מהמגדלים לטיולים.
3. ביחד עם צוות המגדלים בחגיגת הפורים.

1
2
3

התחלה חדשה

יעקב דנקר

הבית בירושלים

יעקב עבר ממש בימים אלו לביתו החדש בבית בירושלים. חוויה מרגשת שאותה בחר להנציח בתמונות.
1. מתחיל חוג ראשון, מחשבים.
2. תמונה ראשונה בדירה החדשה.
3. פורקים ארגזים...

איפה שמת את המפתחות?

<< אורנית בן זמרה ומשה בקר

התיאטרון בקולנוע ובטלוויזיה מסביר: "יש המון טכניקות ללמוד בעל פה. אחד מסתכל על הנייר ומרים את הראש וממלמל את המשפט, יש המושיב מולו את אחד מבני המשפחה שנותן עבורו רפליקות. בתיאטרון הזיכרון הוא קל. הפרטנר שלך שואל שאלה ואתה עונה לו תשובה ולהפך. דיאלוג תמיד יהיה יותר קל. לעומתו, ללמוד מונולוגים זו בעיה מורכבת יותר. טיפ - כל חומר שאתה לומד בעל פה חשוב שתבין קודם מה אתה אומר. כשמבינים זוכרים. כמו בחיים". ומה קורה כשההצגה נגמרת? "אני לוקח סמרטוט ומוחק מהמוח. אף רפליקה אני לא זוכר מתפקידי ששיחקתי. המוח המסכן אתה מעמיס עליו המון. חנה רובינא בזקנתה זכרה את כל הדברים מהנעורים שלה אבל לא זכרה איפה היא שמה את המפתחות של הבית..."

דן כנר, מראשוני המנחים בטלוויזיה הישראלית ידוע כבעל זיכרון צילומי מדהים. הוא מסתכל לרגע על דף הנייר שלפניו ולא חולפת דקה והוא יודע את הכתוב בעל פה. איך אתה עושה את זה שאלנו? "יש לי סקופ בשבילכם. אין לי זיכרון! אני לא זוכר מה אמרו לי הבוקר! זו אגדה שיש לי זיכרון! כשאני מנחה אירועים אני משקיע! אנשים חושבים שזה יוצא לי מהשרוול. אני פשוט לוקח טקסט ולומד אותו בעל פה! לפעמים זה לוקח ימים. זו פשוט עבודה קשה". וכשניגמר האירוע? "אמרתי שכחתי. ניגמר האירוע ואני שוכח הכל." <<

מה פעמים מצאתם את עצמכם עומדים נבוכים ומתוסכלים ושוב ושוב מפשפשים בזיכרון לנסות ולפענח את החידה הגדולה של היקום - "איפה לכל הרוחות שמת את המפתחות".

כן, הזיכרון החמקמק הזה. שנים הוא לצדינו. כמו תרמיל אנחנו נושאים אותו על גבינו ומעמיסים לתוכו חוויות מראות וניסיון חיים. תמיד אתנו כמו חבר נאמן. מתייצב לפקודתנו. בכל רגע מזכיר לנו מי אנחנו מניין באנו ומה מייחד אותנו. אין ספק שאחת התעלומות הגדולות ביותר של המין האנושי היא הזיכרון. למה לפעמים הוא בוגד בנו? איך הופכים אותו לכלי עבודה? והאם יש סוגים שונים של זיכרון? יצאנו לחפש תשובה אצל המומחים. אלה שהזיכרון הוא חלק מעבודתם היום יומי. איך הם נאבקים עם השכחה, איך הם זוכרים? **גילינו פרויקט מרגש של תיעוד לדורות הבאים.**

רותי לביא, פסיכואנליטיקאית בעלת ניסיון רב בטיפול באנשים אומרת: "הזיכרון שלנו הוא לא **של** הילדות שלנו אלא הוא **על** הילדות שלנו. יש לנו תמונה של מה שהיה פעם אבל זה אף פעם לא מדויק. כדי שזיכרון יחיה הוא צריך קהל שירצה לשמוע אותו, להאזין לו. אחרת, הוא נעלם בשכחה. השחקן **שלמה בר שביט** המלווה אותנו שנים על בימות

"הסרט הזה הוא אני"

כמה פעמים שאלתם את עצמכם איך אפשר להעביר את שפע הזיכרונות שלכם לנכדים... לנינים... לבני הנינים... גם הם ירצו לדעת על המורשת שלהם, מאיפה הכל התחיל

מהיום זה אפשרי!

האומנית אורנית בן זמרה והשחקן והזמר משה בקר החלו ביוזמה חדשה. לראיין ולצלם את דור הוותיקים של מדינת ישראל. באווירה נינוחה ומלאת קשב ישוחחו אתכם אורנית ומשה, יעלו זיכרונות נשכחים מהילדות מימי בית הספר. יחזרו איתכם לתחילתה של המשפחה, לרגעים המרגשים והכל כך ייחודיים שלכם. ישמעו מכם על חוכמת החיים והמורשת שממנה באתם ואותה אתם רוצים להעביר לדורות הבאים. לאחר מכן יהיה בידכם סרט באורך של חצי שעה שאתם וסיפור חייכם הם הגיבורים שלו. עשו לכם ולבני ביתכם זיכרון שאין שני לו. ספרו את הספור שלכם.

שלכם
אורנית ומשה

אורנית בן זמרה: 052-6717893 | oranitbz@gmail.com
משה בקר: 052-2312659 | bekermo@gmail.com

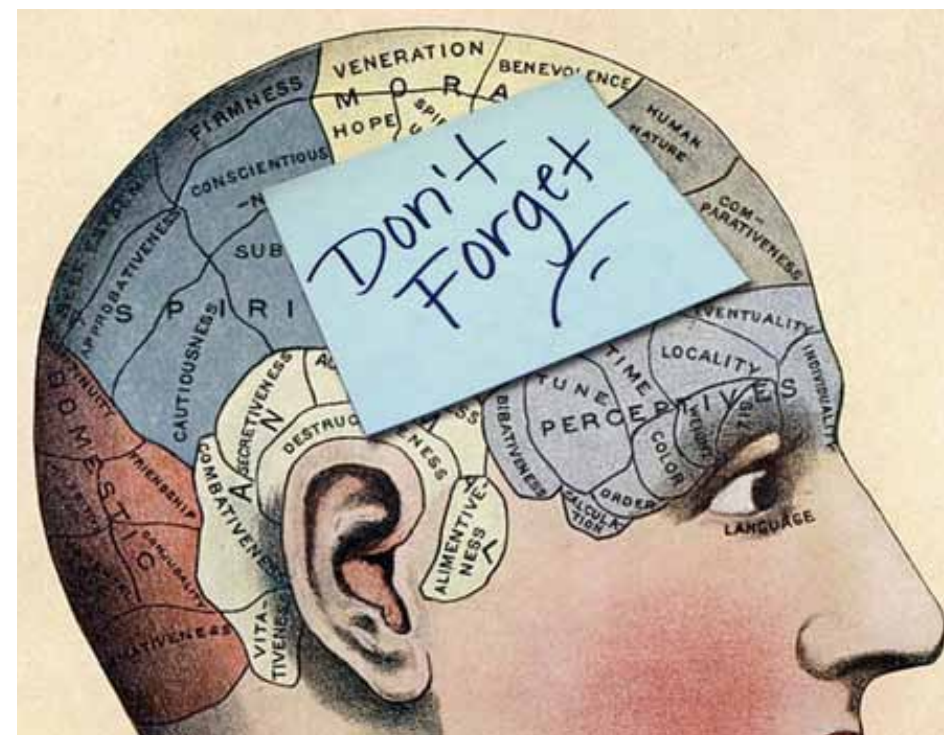
MY LIFE

>> John Mann - Architect,
Resident "Habayit Benordia"

Having negotiated and reached the age of 76, and being a proud and self-respecting individual, one could infer that my journey so far, has been exposed to life's vagaries and composed of a multitude of diverse and interesting ingredients – some fascinating others not. One might also presume it embodies a chronicle that is quite engrossing if not irrefutably captivating. One's life in general and mine in particular is compelling not only by virtue of being fortunate to possess inherent talents, substantiated by an array of diverse achievements and creations, but primarily by virtue of the effect these attributes had in molding my **WHO** I am. Having said that, it must be duly stressed that the totality of my personality - my **"WHO"** - is best delineated and defined by the loving and often symbiotic relationship with the very few, close interaction with others and the serendipitous encounters I have had with countless individuals along the journey. All of them, in one way or another – for better or worse – took part in designing my effervescent and fascinating journey, molding its form and its multi-hued character. I dare say that without their fundamental and often indispensable intrusion into my protracted

journey – some willingly, others unwittingly - and partaking in its vicissitudes, my life would have turned out uninspiring and stymied by a crippling routine – all being staunch enemies of creativity which I have always avidly espoused. I have always considered them as hostile to discovering and imbibing life with all its wonders and have never succumbed to their deleterious nature. Very early in my life, our opposing convictions and irreconcilable differences led to our irreversible divorce and though we recognize one another's existence we remain remote from each other. Undoubtedly all those who helped me row along the extended journey – mostly in placid waters but often stormy - influenced, fostered, nourished and facilitated its movement, evolvement and unique character. Though not entirely, I certainly concede that I do owe much of my **WHO** to them. However it is also safe to aver, that neither one's talents nor the people involved in one's life are its sole ingredients, designing and influencing one's journey, nourishing its existence and giving it its format. The fact is that a stupefying myriad of events impinge upon or motivate its progress, confront our life and at times threaten its existence. Undoubtedly they too take an immeasurable >>

אינם אובייקטיביים. איך אתה כשופט היית זוכר את מהלך המשפט? "יש דברים שנחרטים בזיכרון. אני גם הייתי רשם לעצמי הערות מיוחדות. הייתי רשם כל מילה וכל תזוזה". ובחייך הפרטיים? בחיי הפרטיים אשתי מזכירה לי". משיב טימן בחיך. ואיך משמרים זיכרון?

האומנית אורנית בן זימרה והשחקן והזמר משה בקר עומדים זמן רב מאחורי מיזם מרתק. תיעוד של זיכרונות.

מאיפה בא הרעיון? "יום אחד ישבתי עם אימא שלי השחקנית פנינה פרח ושוחחנו על העבר שלה בתיאטרון. באותו שבוע נולד הנכד הראשון שלי. אימא נאנחה ואמרה- מה הוא ידע עלי? אמרתי לה הוא יראה תמונות! כן היא אמרה אבל מי יספר לו עלי במילים שהן רק שלי? איך הוא יכיר את המאכלים שאני אהבתי לבשל? מה שיחקתי שהייתי ילדה? איך פגשתי את אבא שלך?" אמרתי לה- אימא את גאון!

עוד באותו היום החלטנו השותפה שלי אורנית בן זימרה ואני לבוא אליה עם ציוד הצילום המקצועי שלנו ולראיין אותה. דיברנו על הכל. העלנו זיכרונות הזלנו דמעות וצחקנו מאושר.

זכינו במזכרת לדורות. משהו שילך איתנו לאורך שנים. משהו שתמיד נוכל להתחבר אליו. כי זה הסיפור שלנו. זו העדות המקומית הכי אותנטית שיש לנו.

ובחיי היום יום? אתה זוכר? "אני לא זוכר אנשים! דיברתי עם מישהו אתמול, למחרת הוא יעלב שלא אומר לו שלום. פשוט לא זוכר, כנראה מרוב שהעמסתי על המוח דברים מיותרים. כדי לזכור אני פשוט כותב".

השופט המחוזי בדימוס **שלי טימן** הוא שופט מרדן שלא חסך את שיבטו ממערכת המשפט ומנאשמי. שאלנו אותו על אותו רגע של מתן העדויות. כיצד הוא זוכר כל הפרטים. "אני שונה זיכרון אנושי. הוא מתעתע. עד שהוא מגיע לבית המשפט הוא מזדהם מכתבות בעיתונים ומפגישות עם חברים שמכניסים לך דעות לראש. יש אנשים שלא זוכרים שעשו משהו רע. כשופט אינני אוהב להסתמך על זיכרון. יש לי חוש חש. אני מרגיש מתי מישהו משקר. אני מבחין באינטונציה, בקול אבל אני לא סומך על זה ולוקח עוד כמה פריטים כדי לאמת את דברי הנאשם.

האם אפשר לשכוח בכוונה? "זה מה שנקרא בשפה המקצועית - זיכרון מודחק. משהו שאתה רוצה לשכוח. זה נוגע בעיקר לעבירות מין, משהו טראומטי שאתה מדחיק אותו".

ומה דעתך על מישהי שאומרת - "חלמתי חלום שהוא אנס אותי לפני שלושים שנה"? כאן השופט טימן מאבד את שלוותו: "זה נורא!!!".

פסק דין זה חייב לעבור דיון נוסף. חלום לא יכול להביא להרשעה!! יש ויכוח בקהילה המשפטית מי צריך לדון בזה חוקרי מוח או מטפלים. לדעתי חוקרי מוח כי המטפלים

“Every aspect of these incomparable and precious albums has been designed entirely by me including their binding.

It is my life’s extended project and a work of undivided attention, devotion and love.”

and often integral part in molding our **WHO**, and in most cases they do this surreptitiously often deceptively. They influence our outlook on life and result in our taking many detours in order to attain our goals. Some of us are conscious of their dire or fortunate effect and act accordingly. Most others are pathetically insouciant to their flagrant influence and just keep rowing, unaware of their potential or the consequences. They consider change as portentous and destructive to the routinely anticipated.

I am certainly not one of them nor have I ever wanted to be. I can’t recall ever having such ominous and depressing ideas or aspirations. I have always strived to hold the reins of my life as best I could, aware of the hurdles that lie ahead. Making sure to exploit to the fullest my talents and potential and enforcing upon my life the very best that my **WHO** can offer.

By now I have concluded that my **WHO** – my complex personality - is the culmination of a fascinating and enthralling **PAST** – 76 years worth. Besides being an incorrigible and hopeless romantic - I have also come to the logical conclusion, that since so many have travelled the

journey with me, at one juncture or another, I will leave with them my **PAST** as a unique and intrinsic legacy for them to ponder over and hopefully enjoy. After all, their **WHO** is as much a product of their **PAST** on their journey – some of which was an innate component of mine.

Hence the inception of “**MY LIFE**” albums some 30 years ago – eleven completed so far. They include the rich content of my past and by extension theirs and many others. These absolutely unique and magnificent albums contain my family’s genealogy, the events that transpired during my lifetime – from birth, incipient development, growth and indefinite maturity. My creations and achievements as an Architect, but also in other fields as well.

The thick tomes contain many famous personalities and celebrities that lived during my lifetime, miscellaneous facts, figures, stories, jokes and cartoons. There are countless documents and newspaper clippings of momentous events that attest to the broad spectrum of life’s wonders in general and their influence on mine in particular. Every aspect of these incomparable and precious albums has been designed entirely by me including their binding. It is my life’s extended

project and a work of undivided attention, devotion and love. They are purposely large and weighty – with some weighing almost 10 kilos. Their size and weight will no doubt elicit respect for their intrinsic value and prevent their being mishandled by my children or others browsing through them, for fear of contracting a hernia.

Their enormous significance is first and foremost a manifestation and reflection of my “**WHO**”. It will also evince from my children their pride and joy that mostly they, but also many others partook in its molding. They and the events of my time were indeed an integral part of my personality and participated in their Father’s compelling and rewarding journey. ♡

עם סימה מזור

במהלך הצילום בנוורדיה

עם בני אונגר

תיעוד חמשת הסיורים של נורית בבתים
ניתן לראות ב-5 סרטונים קצרים וחביבים
באתר YNET בתוך מדור 60+.
מוזמנים לצפות ולהנות.

עם מוסיק ודיתה סנה

עם מרים טרמין

עם בני רז ורותי גיזנפלד

מאחורי הקלעים

תיעוד הפקת סרטונים על בתי הרשת
עם נורית גפן
<< ליווי וצילום: מיכל שויקי

נורית גפן, מפיקת תוכניות טלוויזיה, מגישה ושחקנית. אמא של אביב ושירה ואשתו לשעבר של יהונתן היא ללא ספק דמות צבעונית, שמחה ומאד מעניינת. למרות המראה המטעה של אישה בלי גיל, חצתה נורית את גיל השבעים ומרגישה סקרנית להציץ ולטעום מה הקסם של הדיור המוגן. לוויתי אותה ביומיים של צילומים בכל בתי הרשת בהם היא נפגשה בכל פעם עם דייר, דיירת או זוג דיירים כשהיא מיטיבה ליצור בחן רב ובאווירה נעימה שיחה קולחת, פתוחה וגלויה על הוואי החיים בבתי הדיור המוגן שלנו בעיקר סביב נושא הזוגיות והאהבה.

פתחנו את היום בהליכה על שפת הים בבית בבת ים בחברתו הנעימה של **בני אונגר**, דייר הבית שלא הפסיק להעתיך על נורית מחמאות והיא מצדה מצליחה להוציא ממנו בגילוי לב השוואה על תהליך ההתאהבות פעם לעומת היום.

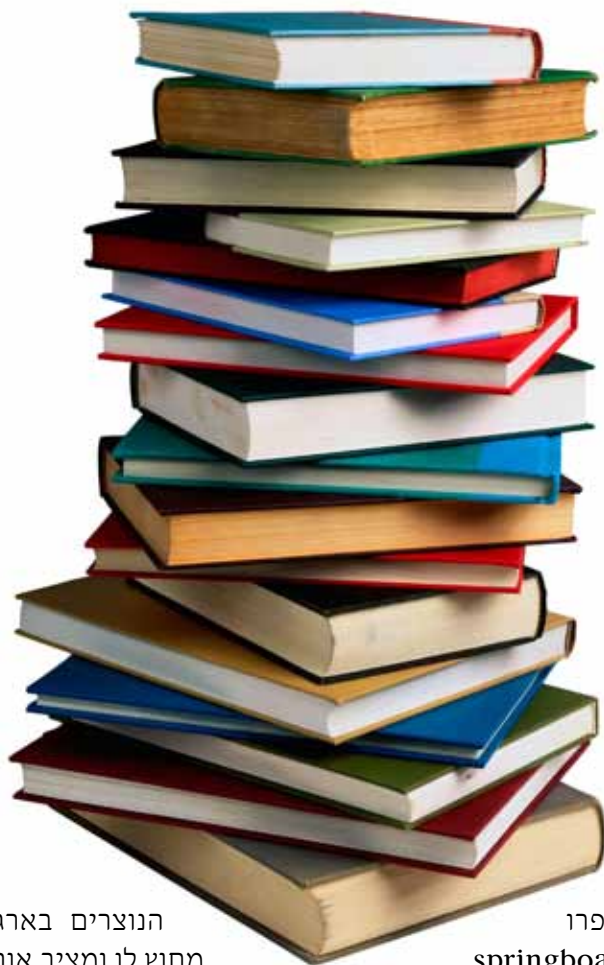
המשכנו לפגישה רוחנית שלא לאמור מיסטית במידת מה עם **מרים טרמין** בבית בסביון שם נורית מתמסרת לידיה המקצועיות של מרים שעושה לה טיפול רייקי תוך שהן משוחחות על הגיל. "יום אחד", מספרת גפן, "לפני כמה שנים דפקה הזיקנה על דלת ביתי ולא פתחתי לה. עניתי שאין אף אחד בבית. לאחרונה היא שוב פקדה את ביתי והפעם הכנסתי אותה פנימה ואפילו למדתי להתיידד איתה"

את שעות הצהריים בחרה נורית לבלות בחברתם של **בני רז ורותי גיזנפלד** במרפסת דירתה הנאה והמטופחת של רותי בבית ברמת השרון ולשוחח, באותה פתיחות האופיינית לה, על חוויות הזוגיות של פרק ב'. יחד, מגבשים השלושה דעה שסוד הצלחת הזוגיות בפרק ב' מצוי ב-3 מרכיבים - חברות, דאגה ועניין משותף.

יום המחרת מתחיל בכפר שלנו בנוורדיה. נורית נפגשת עם **סימה מזור** ויחד הן מסיירות ברחבי הכפר תוך שהן מנהלות שיחה על... איך לא... זוגיות בגיל המבוגר. נורית וסימה מוצאות מונה משותף - שתיהן אוהבות את הלבד ואינן חשות במצב זו בודדות. הסוד הוא - לא להיות משועמם. ואכן, הן מספיקות בכמה שעות של בוקר גם לסייר בכפר, גם לבקר בדירה מלאת הזיכרונות של סימה, גם לגלוש בגלריית הצילומים המרהיבים של סימה במחשב הביתי שלה ואפילו לטעום שיעור תנועה שסימה מעבירה לדיירות בבית ונורית מצטרפת בהתלהבות רבה.

חותם את סבב הסיורים של נורית - מגדלי הים התיכון הבית בכפר סבא במפגש עם **מוסיק ודיתה סנה**. נורית, שחיי הנישואים שלה ליהונתן גפן ככבו שנים במדורי הרכילות של ישראל בשנות ה-70, נפעמת ומתקשה להאמין בעובדה שדיתה ומשה 55 שנה ביחד ומצהירים כמה טוב להם וכמה הם משלימים האחד את השנייה. כל ניסיונותיה של נורית לסדוק את הצהרתם נתקלים בחומה בצורה וכשהם הולכים יחד לחדר הכושר לבצע את הצעידה היומית שלהם מכריזה נורית שהיא מתעייפת רק מלהסתכל עליהם.

מעניין באיזה מבתי הרשת תבחר נורית גפן להתגורר, בהמשך לסיור זה ובסופו של תהליך ההתיידדות עם הדיור המוגן. **י**

סיפור המורשת הארגונית

<< הדס רז
קבוצת "פשר יועצים"

הנוצרים בארגון אך גם לכאלה הקיימים מחוץ לו ומציב אותם על ציר בעל שני קצוות: בצד אחד של הציר נמצאים סיפורים המעוגנים במציאות הקרובה של קהל השומעים. סיפורים היכולים להיות ממוקדים במסירת אינפורמציה תאור ודיווח של המציאות הארגונית העכשווית בדומה לספרי ניהול למיניהם. תפקידם המרכזי של סיפורים אלה הוא להבהיר עמדות, ולהוסיף זוויות ראייה נוספות וידע להבנת העולם של השומעים. בצידו האחר של הציר נמצאים סיפורים מעולם מרוחק יותר. סיפורים מעוררי השראה העושים שימוש במטאפורות עם קשר ברור לעולם הארגוני או סיפורים ממציאות רחוקה כמו אגדות, סיפורי המיתולוגיה היוונית או אפילו מלחמת הכוכבים הלוקחים את השומעים לעולם אחר. השומעים קושרים את הסיפור לעולמם ויוצרים תובנות ומשמעויות.

ערכו של סיפור סיפורים לארגון הוא כפול. התוכן שמתעד את הידע המועבר מדור לדור והתהליך עצמו המגביר את החשיבה היצירתית, הבהירות ומשפר את התקשורת וההבנות המשותפות באירגון. באופן פשוט יחסית יכול כל ארגון לאמץ את הגישה, להשביח את היכולת הסיפורית בארגון ולהשתמש בה ככלי לפיתוח אירגוני.

הראשון של הבנק העולמי כתב בספרו "The Springboard". סיפורי springboard אינם סיפורים המכילים מידע רב, אלו סיפורים המאייצים את ההבנה. סטיב עשה שימוש בסיפור שכזה בבנק העולמי כשהיה צריך לשכנע בחשיבות של ניהול ידע ארגוני. הוא כבר ניסה את הכל וכמעט התייאש עד שמצא את הסיפור הבא: "ביוני 1995, עובדת בריאות בעיירה קטנה בזמביה התחברה לאתר של המרכז לבקרת מחלות של אטלנטה וקיבלה את התשובה לשאלה איך מטפלים במלריה. זה קרה כבר שנים לאחר שידעו כיצד לטפל במחלה במדינה קטנה ועניה." בתוך העולם הזה של שינויים וחידושים, שיתוף בידע והעברת מידע מהירים הפכים להיות לצורך בסיסי ותנאי להצלחה. סיפור סיפורים מאפשר להעביר ולשתף ידע. כיוון שכולנו אוהבים לשמוע ולספר סיפורים, גישה זו מאפשרת להתמודד עם חוסר הרצון להעביר ידע או ללמוד ידע חדש. הסיפור מעורר עניין אצל השומע, מפשט את הידע הנלמד ומתאימו ליכולותיו ורצונותיו של השומע. הסיפורים יוצרים מקום ליצירתיות רבה. אנשים זוכרים טוב יותר ידע כאשר הוא מועבר אליהם במבנה סיפורי. דיויד הטצ'נס, מומחה לסיפור סיפורים, מתאר גישה לשימוש בסיפור ככלי ארגוני. הוא מתייחס לסיפורים

כולנו אוהבים לשמוע סיפורים, אך כדי שהסיפור ישפיע, יפעיל את השומעים ויועבר מדור לדור בארגון עליו להיות בנוי בצורה מסוימת. הסיפור בנוי כציור רב מימדי של הידע אותו רוצים להעביר. במבנה סיפורי טוב קיימים פערים המפעילים את החשיבה, הדמיון והרגש של השומע. מכאן שעל הסיפור להשלים את התמונה הקיימת כבר אצל השומע על סמך הסכמות הקיימות אצלו. תמונה אחרת לגמרי עלולה ליצור התנגדות. באופן זה קושר המוח את הידע החדש לידע הקיים. קישור זה מאפשר למנגנון הזכירה שלנו לפעול במאמץ נמוך יחסית של שינון. מנהלים רבים הם מספרי-סיפורים מוכשרים המניעים ארגונים לפעולה באמצעות שימוש מושכל בסיפור סיפורים. מנהלים המשתמשים באופן מושכל בסיפור סיפורים מעבירים על ידי כך את חזונם לעובדים והופכים בכך למנהיגים. מנהיג מבין כי עליו להתחבר לארגון שבו הוא נמצא, לשורשים שלו. החיבור לשורשים מאפשר ללמוד את התובנות הארגוניות שהביאו את הארגון עד הלום ולהתחבר לעובדים שהיו חלק מאותה התפתחות ארגונית. עם הגעתו של המנהל לארגון הוא ילמד את המורשת הארגונית וישלבה בחזונו. אחת הדוגמאות היפות ביותר לשימוש בסיפורים בארגון, לקוח מתוך הבנק העולמי. סטיב דנינג שהיה מנהל הידע

נחנו חיים בעולם של שינויים וחידושים, בתוך העולם הזה אנו צריכים שיהיה לנו אי אחד של יציבות - פעמים רבות האי הזה הוא המורשת. המורשת הזו היא הדרך שבה אנו עצמנו או אנשים אחרים הלכו בה, יש בה ניחוח מוכר. באופן דומה גם ארגונים צריכים מורשת, אנשים בתוך ארגונים צריכים מורשת. עם ללא עבר אין לו עתיד. זוהי תובנה שאנו, העם היהודי, לומדים כל חג פסח מחדש ומצווים גם ללמדה את בנינו. באופן דומה ארגון ללא סיפור, ללא מורשת אין לו עתיד, כל ארגון, גם זה שרק קם מתחיל מסיפור ההקמה. מה הביא את היזם להקים את הארגון. כדי למכור את המוצר או השירות משתמשים אנשי המכירות בסיפור. על אותו משקל, משתמש הארגון בסיפורו כדי לחזק את הזדהות העובדים עם הארגון. הסיפור מכיל בתוכו את התמצית, הגנים המועברים מדור לדור. הגנים הארגוניים בדרך כלל יכולו את סיפור המורשת הארגונית, התובנות הארגוניות והערכים שהקהילה הארגונית חולקת ומנחילה בקרב העובדים. מאותם הגנים יתפתחו בכל דור ודור יישויות ארגוניות חדשות, מוצרים ארגוניים חדשים. כך הסיפור מאפשר הבנה טובה יותר של האירגון. כל זאת נאמר למרות שהקשר שבין סיפור סיפורים לבין אפקטיביות ארגונית עדיין אינו מבוסס ומתוקף מבחינה מחקרית.

תקשורת קהילתית וטלוויזיה בקהילה

<< יוחאי רוטנברג
יו"ר האגודה הישראלית לתקשורת קהילתית

מהירות זרימת מידע בה הכל נמדד בלייק. התקשורת הינה חלק מהותי מחיינו אנו נתקלים בה בכל זמן ומקום. ילדים חשופים לשפע מקורות מידע וצורכים אותו באופן פסיבי ואקטיבי מערוצי המדיה השונים. ממחקרים שנעשו, נמצא כי לסרטים נודעת השפעה חברתית רבת עוצמה על מתבגרים יותר מכל קבוצת גיל אחרת וכי הם תורמים לסוציאליזציה של המתבגר ולטווח ארוך משפיעים על פיתוח רעיונות וגישות בייחוד בקרב מתבגרים אשר עסוקים בגיבוש זהות אישית ובבניית ערכים. כמו כן ידוע שקשר חיובי הקיים בין הדור השלישי לדור הראשון מדלג מעל החיכוך שנוצר בין המתבגר להוריו, על רקע הצורך של המתבגר לבנות זהות נפרדת.

במאה העשרים ניכרה במדינות המערב מגמה של ביזור סמכויות השלטון ברמות שונות תוך דרישה למעורבות גדולה יותר של 'האזרח הקטן' בכל התחומים המשפיעים על חייו. המעורבות ההולכת וגדלה של האזרחים בתחומי הקהילה השונים הייתה הקטליזטור להקמתה של הטלוויזיה הקהילתית.

טלוויזיה קהילתית היא למעשה טלוויזיה אלטרנטיבית המשקפת חיי קהילה מוגדרת, על בסיס גיאוגרפי, בעלת אינטרס משותף וצרכים ייחודיים משלה כל אלו באמצעות אזרחים שקיבלו הכשרה לעסוק בתחום.

ההזדמנות לעסוק בתקשורת והשתתפות ההמונים בתהליכים חברתיים מעודדות ומחזקות את המודעות

סבתא, אומרת נטע בת ה-12, ספרי לי איך שיחקת כאשר היית בגילי? אילו משחקים היו כשאת היית בגיל 12?

כך יכולה להתחיל שיחה בין סבתא מירי לנכדה נטע, בכל יישוב בארץ. סבתא מירי תפליג בתיאורים של אורה, יישוב קטן, חברים וחברות, משחקי קפיצה על חבל או משחקי קופסה, תיאורי חברים וסביבה, טיולים ועוד. זהו סיפור, זו דרך התיאור בכתובה או בשיחה בע"פ. אבל איך ניתן להמחיש את הסיפור לדור הצעיר? כיום, רוב הנוער והצעירים עוסקים בהתבוננות במסכים קטנים-הטלפון הנייד, המחשב, הטאבלט וכד'.

ההמחשה יכולה להיות בדרך של צילום. לספר ביחד את הסיפור של סבתא מירי. הנכדה נטע וסבתא מירי יושבות וכותבות את הסיפור או מציירות את המקומות שבהם שיחקה מירי בצעירותה, הולכות לראות את הגנים ואת הנופים ובדרך לוקחות מצלמת וידאו ומצלמות את מה שהן רואות. לאחר שובן מ"המסע", הן יושבות אל מול המחשב וביחד מעבירות את החוויות לכלי "המסובך" כל כך לסבתא והפשוט כל כך לנטע. כך הן עורכות את הסיפור, מוסיפות מוסיקה ומקבלות סיפור צבעוני של חיי סבתא ונטע.

מה כל כך חשוב לתאר את חיי סבתא מירי ע"י נכדתה, נטע?
העולם שלנו כבר מזמן הפך לכפר קטן בו כולם מכירים ורואים את כולם, עולם דיגיטאלי, חברויות וירטואליות,

לעמותות, להן יש אישור שידור ליצור סרטים וכיום הם משודרים בערוץ 98 בכבלים ובלוויין לכל אורך היממה שבעה ימים בשבוע.

האגודה הישראלית לתקשורת קהילתית מעוניינת להשפיע על הקהילה ולגרום לשינוי תרבותי וחברתי, הגברת הסובלנות, קבלת האחר, חיזוק יחסי הגומלין והמעורבות הקהילתית באמצעות יצירת סרטים בבתי הספר היסודיים וחטיבות הביניים הצעירות, דרך קשר בינדורי. כך נוצר המיזם "קהילה יוצרת סרט" - פעילות בין אזרחים ותיקים לילדים ונוער. המיזם מקדם פעילות רב דורית בין אזרחים ותיקים לילדים ונוער. קבוצות מבוגרים ואזרחים ותיקים הפעילים בקבוצות הטלוויזיה הקהילתית ברחבי מדינת ישראל מלמדים את תלמידי בתי הספר היסודיים ו/או חטיבות הביניים הצעירות תקשורת מעשית ויוצרים עימם סרט העוסק בנושאים רלוונטיים לקהילה. כל קהילה יכולה לתת דגש לנושא שבו היא מעוניינת לעסוק - איכות הסביבה, מורשת, אלימות וכו'. הסרטים והיצירה המשותפת יוצרים רצף הקשור בהיכרות עם ההיסטוריה הפרטית והאישית של אנשים מתוך הקהילה והיכולת לקשור את ההיסטוריה הפרטית לרמה לאומית תוך יצירת דיון על נושאים חשובים בחברה הישראלית כמו - ציונות, <<

הפוליטית ועוזרות ביישום הדמוקרטיה ההשתתפותית - הבסיס האידיאולוגי העומד מאחורי הרעיון, הינו האמונה שלכל אדם זכות שווה להשתתף בתהליך קבלת ההחלטות ובעיצוב דמות החברה.

הטלוויזיה הקהילתית שואבת את כוחה משני עקרונות בסיסיים:

חופש ביטוי ושלטה של הפרט על המציאות בתוך הקהילה בה הוא חי.

תקשורת קהילתית היא תקשורת המשלבת ומקדמת בד בבד שתי גישות. גישה אחת היא זו הרואה בתקשורת הכתובה והמשודרת את המקום לפתח התבוננות ביקורתית על הסובב אותנו ולפעול למען שינוי המיטיב את חיינו כאזרחים. הגישה השנייה היא גישה קהילתית הרואה בתקשורת כלי ליצירת דיאלוג עם הסביבה במטרה להכיר את ההיסטוריה, התרבות, המורשת והחברה בה אנחנו חיים, דרך סיפורים אישיים ודרך נקודת מבטו של יוצר הסיפור. התקשורת הקהילתית אינה בנויה על רייטינג אלא על נאמנות של הקהילה לנעשה בתחומה בנושאים הרלוונטיים.

כדי לאפשר לקהילות במדינת ישראל ליצור סרטים ולשדרם, נחקקו חוקי תקשורת הנותנים לגיטימציה רק

לגעת בירושלים

לקט ידיעות וכתבות
מחודש פתיחת הבית בירושלים

מגדלי הים התיכון

הבית בירושלים

הטכנולוגיה היא כלי ולא המטרה.

מהי האגודה הישראלית לתקשורת קהילתית?

אחת התרומות החשובות והבולטות ביותר בתחום התקשורת הקהילתית היא קבוצות המתנדבים המבוגרים שעברו הכשרה במגוון תחומים כגון: כתיבה, תחקיר, צילום וידאו ועריכה. האגודה לתקשורת קהילתית מהווה בית חם עבור אותן קבוצות ואותם המתנדבים המעוניינים ללמוד, ליצור, להשתתף ולקחת חלק בקבוצות קיימות ו/או ביצירת קבוצות חדשות. האגודה יוצרת השתלמויות מקצועיות ומכשירה את הפעילים באמצעות קורסים אותם מעבירים מדריכים מקצועיים ומנוסים וכן יוצרת פרויקטים ייחודיים הן ברמה ארצית והן ברמה אזורית. קבוצות המתנדבים משדרות את התוצרים שלהן בערוץ 98 בו זמנית בכבלים (hot), בלוויין (yes) ובאינטרנט.

האם אנחנו יכולים להצטרף?

חד משמעית - **כן!** אנו מחכים לכם, לכל תושבי מדינת ישראל זכות לחופש הביטוי להביא את הסיפור האישי שלהם לכדי ביטוי ולשקף לתושבי קהילתו או לבני משפחתו או לדורות הבאים את מה שברצונם לספר. תוכלו להיכנס לאתר האינטרנט של האגודה שלנו www.video.comtv.co.il ולצפות באינסוף סרטים וסיפורים מעניינים שיצרו חברים בני כל גיל. אינכם יודעים לצלם בוידאו? נלמד אתכם, הכל ניתן לביצוע ע"י מדריכים סבלניים בעלי ניסיון וידע אין לכם מצלמה? נספק לכם בתקופת הלימוד ונחבר ביניכם לקבוצות קיימות או שניצור בעזרתכם קבוצות חדשות ונסייע בשלב הראשוני בהתארגנות, בצילום ובעריכה.

rotenbe1@gmail.com

עליה לארץ, תחילת היישוב, זיכרון השואה ועוד ויכולים להוות נדבך נוסף כחלק אינטגרלי מעבודת השורשים אותה מתבקש ליצור כל תלמיד. התלמידים שלוקחים חלק זוכים ל"חיבוק חם" ע"י אזרחים ותיקים בעלי ידע ויכולת הוראה, המעניקים לתלמידים ידע בתקשורת ובצילום ובאמצעותו מעבירים את המסרים של הכרות עם הסביבה הגיאוגרפית, קהילתית, שימור סביבה, יצירת חוסן חברתי ומקור ידע תוך שימור הסיפור המשפחתי, קהילתי. הסרטים מוקרנים בפני כל הקהילה - הורים, מורים, תלמידים סבים וסבתות בערב סיום חגיגי ומועלים לאתרי האינטרנט של בתי הספר, העירייה, אתר האגודה לתקשורת קהילתית וכן משודרים בערוץ 98. הסרטים הטובים ביותר משודרים גם בטלוויזיה החינוכית ו/או ערוץ הילדים.

היום כל אחד יכול לצלם או לכתוב ולהעלות לאינטרנט, אז למה צריך תקשורת קהילתית?

הטכנולוגיה המתפתחת יצרה תחושה של קשר זמין למראית עין. במרחב הווירטואלי כולם רואים את כולם וכולם מתקשרים עם כולם בכל רגע נתון. המרחב הווירטואלי הביא עמו חופש אבל לעיתים החופש רב מידי, מזמין קשר אך גם יוצר ניכור. במקום לתקשר האחד עם השני אנחנו שקועים ומתבוננים בצג מסך כלשהו. הקשר נהיה יותר ויותר שטחי. הזמינות והמהירות הביאו את תחושת חוסר הזמן. כולם, בלחיצת כפתור פשוטה יכולים להעלות מה שבא להם, כל תמונה או קטע שצילמו דרך הטלפון הנייד. יחד עם זאת האם העובדה שאנו יודעים ללחוץ על הכפתור הנכון הופכת אותנו לצלמים? האם העובדה שאנחנו יודעים להקליד את האותיות על צג המחשב או להחזיק כלי כתיבה הופכת אותנו לכותבים? לצלם וגם לכתוב זהו ידע נרכש וגם כישרון. התקשורת הקהילתית מזמנת מעורבות ויצירת דיאלוג אמיתי בקרב הקהילה כאשר

[illegible]

עולים
לירושלים

« אירית הורוביץ,
אם בית ומנהלת תרבות, הבית בירושלים
« צילום: שמעון כהן

בתחילת ספרנו, יצאנו מהבית בצומת סביון ארבעת
אחוסים בת 3 ימים בבית החדש בירושלים. התרחקנו
מיוסייה לא חצי הכניין המיוחדת והבנייה אבנין.
השדות בבית אחי אב המיוחד אחרים האדונים בא
קומה, אדירות המרווחות אצבע המוקדם, אמאית
השקופה, פירות הליבה והריבוי לירות אסמון
הבית מיקום הבית בצמוד אטילת ארמון הנציב.
הבקרים, יצאתי אצדד בטילת והתפצלת מרנון
המריב הנלקק ממנה. הצמח השדות בבית צינו איחס
חם ויצא מצוות הצודדים. חזרנו הבית ואני ברי
מחבר אחוסים הבא בבית בירושלים.

יונה רוביץ, דיירת הבית בצומת סביון

זמן קצר טרם אכלוס הבית בירושלים, הגיעו שתי קבוצות דיירים מכפר סבא ומהבית בצומת סביון להתארח לכמה ימים בבית היפה שלנו בירושלים. בניגוד לכל כללי האירוח, הפעם, היה לאורחים תפקיד חשוב ומשמעותי - להתנהג כדיירי הבית לכל דבר ועניין ולחנוך ולחוות חיי בית פעילים. האורחים נהנו מתוכנית תרבות עשירה שכללה הרצאות, פעילויות חברתיות שונות, טיולים בסביבה לנחלאות ולשוק מחנה יהודה, ובכלל להתנסות מכל השירותים שהבית יכול להציע. כמובן שהאירוח כלל ארוחות ונתן לנו הזדמנות גם להפעיל את המטבח והמסעדה וגם להתגאות בתפריט העשיר, הטעים והאסתטי. גם אנו, עובדי הבית בירושלים, יצאנו נשכרים. מעבר לעצם העובדה שהייתה לנו הזדמנות לחוש מה זה בית חי, פעיל, נושם ומאוכלס. זכינו להכיר אנשים נפלאים אשר מילאו את הבית בשמחה. ההנאה הייתה הדדית והביקור מוצלח. בהחלט נשאר לכולנו טעם של עוד.

חזון מול מציאות

מפגש אקטואליה בהנחיית אושרת קוטלר

<< אור בוקר
<< צילום: שמעון כהן

עולה לכותרות לעיתים תכופות בעיקר בהקשרים שליליים. על הצד האמנותי של המפגש הופקד הזמר **אהרון פורה**, לשעבר חלק משלישיית 'הופה היי' וכיום עורך ומגיש תכניות רדיו, שתיבל את המפגש בשירים מבית אבא, אותם שילב בסיפורים פיקטיביים וחוויות מנוף ילדותו בחצר הירושלמית.

"עם חכם לא מדיר 20% מאזרחיו"

עוד לפני שהדיון עבר לפסים מעשיים, פתחה המנחה אושרת קוטלר בוידוי חם ומרגש הנוגע לאמה, שעברה מהפך חיובי עם ההחלטה להצטרף לקהילת דיירי הבית בבית ים.

השופטת בדימוס דורנר, פתחה את הפאנל והתייחסה לגבי טיעוני השוויון בינינו ובין הערבים כשאמרה: "פיתוח הארץ לטובת כל תושביה ומימוש זכויות לאזרחינו הערבים, זה לא רק עניין של חזון, זה עניין מעשי, משום שעם חכם לא מדיר 20% מאזרחיו".

פרופ' אבינועם רכס שמר על רוח הדברים והוסיף: "ככל שהערבים ישתלבו יותר בחברה שלנו יהיה טוב יותר גם לנו וגם להם. אני יכול להעיד שסמכתי במאה אחוז על שני הערבים שעבדו אצלי בבי"ח הדסה. אנו מוכרחים להיות <<

הבית בירושלים, עם חיבור ייחודי בין סביבה אלגנטית ומוקפדת לאווירה ביתית ועוטפת, נפתח בהפקה חגיגית. השופטת בדימוס דליה דורנר ופרופ' אבינועם רכס לקחו חלק בדיון אקטואלי מרתק, לצד הופעה של הזמר אהרון פורה ובהנחייתה המקצועית של אושרת קוטלר.

הפתיחה החגיגית של הבית בירושלים הינה אירוע מרגש במיוחד ובשל כך לוותה בהפקה מיוחדת. בסוף חודש פברואר קיימנו מפגש אקטואליה מרתק תחת הכותרת 'חזון מול מציאות', בהנחיית **אושרת קוטלר**, עיתונאית ומגישת מהדורת החדשות בערוץ 10 ובהשתתפות **השופטת בדימוס דליה דורנר**, לשעבר שופטת בית המשפט העליון וכיום נשיאת מועצת העיתונות ופרופ' **אבינועם רכס**, יו"ר הלשכה לאתיקה בהסתדרות הרופאים.

צוות הבית היה נרגש מאוד מההפקה הראשונה והמשמעותית שלו כבית פעיל. הדיירים הראשונים הסתובבו נרגשים ומלאי גאווה. כמו כן הגיע לאירוע קהל רב של ירושלמים וותיקים שמילאו את האולם מפה לפה. הדיון עסק בין היתר ב'פצעים פתוחים' דוגמת הפערים החברתיים, עומס התביעות שמקשה מאוד על התנהלות מערכת המשפט וכן מערכת הרפואה הציבורית ששמה

הבית בירושלים

כל חייו, אמן יוצר עד היום, ממשיך לצייר בסטודיו מעל 60 שנה. זוכה יקיר ירושלים לשנת 2014 על יצירתו האומנותית לתרומה לקידום השלום בארץ ובעולם ועל העשייה החברתית שלו. מזה כ-14 שנה באופן רצוף, מתנדב אצל אומני אקים ואוהב אותם אהבת נפש. "אל תתפשרו על האמת הפנימית שלכם, עשו את מה שאתם מאמינים בו בכל לבבכם ותצליחו".

רבקה בן נעים

נולדה בטהראן בשנת 1945. מתגוררת בירושלים. עבדה כמורה לחינוך מיוחד. למדה בבצלאל שנה אחת במסגרת השתלמויות מורים. מציירת כבר עשרים שנה, מקבלת השראה מגלריות בהן מבקרת להנאתה. "לא להפסיק את החלום, לפתח את הכישרון מכל הזוויות, לא להפסיק ללמוד ולהתפתח".

הגלריה הירושלמית

פתיחת הגלריה לאמנות בבית בירושלים

<< אירית הורוביץ, אם בית ומנהלת תרבות, הבית בירושלים
<< צילום: שמעון כהן

מוטקה בלום

נולד ברומניה בשנת 1925. ניצול שואה. חי כיום בירושלים, עבד כטייח וחלם להגיע וללמוד בבצלאל, בשנת 1951 החל את לימודיו בבצלאל וסיים בהצטיינות את כל ארבע המחלקות, עם סיום לימודיו פתח סטודיו לאמנות. אמן רב תחומי ורב כישרונות: ציור, מוזאיקה, פיסול, קליגרפיה, צורפות. מצייר

שפרה קוסטליץ- ווזנר

נולדה בהונגריה בשנת 1948. עלתה לארץ בשנת 1956. מורה לאומנות במקצועה, למדה גם טיפול באומנות, עובדת למעלה מעשרים שנה כמטפלת באומנות. למדה אומנות במקומות רבים, ביניהם: בצלאל ובסטודיו של האמנית לילאן קלאפיש.

הופיעה בתערוכות רבות, בבית שמואל, תאטרון ירושלים ועוד. מציירת בעיקר עם שמן על בד. "ליצור וללמוד במקביל, להצטרף לקבוצה או למורה טוב".

השלישייה הפותרת

והפעם - עובדים חדשים מהבית בירושלים

בכל מגזין
נכיר קצת
יותר לעומק
את עובדי
ועובדות
רשת מגדלי
הים התיכון...

אירית הורוביץ

בת 45, מתגוררת בישוב צור הדסה, ליד ירושלים. נשואה ואם לשני ילדים מקסימים. אביב בת 16 וצוף בן 14.

סיימתי תואר ראשון בחינוך מיוחד ובספרות אנגלית ותואר שני במנהל ובמדיניות ציבורית. במסגרת עבודתי הקודמות עסקתי גם בליווי רוחני לחולים. עובדת בבית בירושלים כבר ארבעה חדשים כמנהלת תרבות וכאם בית ונהנית מאוד. רוב חיי עבדתי בישוב שלי, צור הדסה, שם הקמתי מאפס מערכת חינוך בלתי פורמלי ומערך תרבות לכל הגילאים, מהגיל הרך ועד לגיל הזהב. אני מאמינה שאיכות חיים היא תוצאה בראש ובראשונה של יחסי אנוש טובים וקהילה חזקה ומגובשת ואני שואפת להפוך את הבית בירושלים למקום קהילתי, תומך ואוהב הן לדיירים והן לעובדים. הגעתי לעבוד במגדלי הים התיכון כחלק מהסקרנות שלי והלמידה המתמדת שלי על העולם.

פעם כשבני האדם היו חיים בשבטים, בערב הייתה מתכנסת המשפחה כולה - ילדים, נוער ובוגרים סביב מדורת השבט ללמוד מחוכמת החיים של הסבים והסבתות ולשמוע סיפורים על זמנים שהיו. היום כשכולנו ממהרים ועסוקים ואת מדורת השבט החליפו ערוצים מסחריים בטלוויזיה וקניות בקניון, משהו חשוב הלך לאיבוד.

אני זוכה בכל יום ללמוד תובנה חדשה על החיים מאחד הדיירים, נהנית להביט על העולם דרך העיניים שלהם, לחוות את הסקרנות והפליאה שלהם, את השמחה והערכה גם על הדברים הפשוטים והקטנים שיש בעצם לכולנו ולא תמיד אנו זוכרים להביט עליהם. מאוד משמעותי ומרגש שהבית בירושלים הוא בית חדש ושהכל מוקם בו ממש מההתחלה, זו הזדמנות להפוך חלומות למציאות, להשפיע ולצור מציאות. יש הרבה חדושות יצירה בבית שלנו והתרגשות כי כל אירוע וכל פעולה הם ראשוניים וחדשים לכולנו.

אני מאחלת לעצמי לדעת תמיד ליהנות ולהודות על מה שיש, להמשיך להיות פעילה חברתית וציבורית ולהרבות טוב בעולם. <<

ריאליים, לדרוש חובות אבל לצד זה גם לתת זכויות". בהמשך, התייחסה השופטת דורנר לשיטה הפוליטית הקיימת: "הבעיה היא סוציולוגית וזה אינו עניין טכני. אני מעריכה שהשינויים צריכים לבוא מתוכנו. יש דור חדש ויכול להיות שבעוד דור שלם יהיו שינויים שיביאו לשינוי קיצוני ממה שהיה כאן עד עכשיו. מדאיג אותי שאין לנו בלמים חוקתיים. אצלנו יש בעיה כי החוק העליון, שהם חוקי היסוד, יכולים להשתנות על ידי הכנסת וזה מאוד מסוכן".

פרופ' רכס התייחס לתיקון המערכת הרפואית: "אנחנו מקבלים רפואה הרבה יותר טובה מהרבה מקומות מפותחים בעולם כמו אירופה וארה"ב, אבל במדינת ישראל אנחנו לא מאמינים לשירותי הבריאות שלנו והציבור קונה פוליסה כדי להבטיח את עצמו. כל מערכת הבריאות פשטה את הרגל ועובדת בגירעון מובנה". בתום הדיון האקטואלי זכו משתתפי הפאנל לזרי פרחים ססגוניים מדירת הבית גב' רינה מציא שהודתה להם על נוכחותם באירוע הבכורה של הבית.

הקסם הירושלמי

ואיך אפשר בלי כמה מילים על הבית החדש והייחודי שלנו בעיר הקודש, שהוקם במטרה להעניק לדייריו סביבת מגורים איכותית ואינטימית.

המבנה הייחודי משלב ארכיטקטורה ירושלמית אותנטית בעלת מאפיינים רומיים, לצד בנייה חדשנית ומודרנית ומעניק לבית אופי מיוחד ומראה מרשים ושובה עין.

העיצוב המוקפד ותשומת הלב האישית לפרטים הקטנים ביותר נמשכים גם בתוך הבית, החל מחלל הכניסה המזמין, הלובי, המתקנים והשטחים הציבוריים, וכלה ביחידות דיור המעניקות תחושה חמה ונעימה, המקבלת משנה תוקף נוסף עם אירוח כיד המלך, כולל ארוחת בוקר המוגשת בקפידה לצד קפה מפנק.

מיקומו המושלם של הבית בסמוך לארמון הנציב בלב העיר, מאפשר לדייריו ליהנות מניהול חיים עצמאיים וממגוון אפשרויות בילוי, תרבות ופנאי בכל שעה ביום.

בין האטרקציות המגוונות נמצאת הטיילת שוקקת החיים בארמון הנציב, שלל הצגות בתאטרון החאן וכמובן שימוש ברכבת הקלה הסמוכה לבית. כל זאת במטרה להעניק לדיירים, סביבה מפנקת במיוחד שתאפשר להם להתפנות להנאות האמיתיות של החיים.

אריה גור

בן 45, תושב גוש עציון, נשוי עם 8 ילדים ונכדה אחת. בתפקיד אח אחראי במרפאת הבית בירושלים התחלתי ממש בשבועות האחרונים. אני מרגיש אחראיות רבה בתפקיד שלי.

התחלתי את הקריירה שלי כרופא כפרי, (יש עדיין מקצוע כזה ברחבי רוסיה) בכפר נידח השוכן בתוך היערות. האוכלוסייה מבוגרת מאוד כי הצעירים ברחו משם. הייתי שם רופא, אח, רוקח ופרמדיק יחידי ברדיוס 10 קילומטרים. אחרי כשנתיים עליתי ארצה. גם כאן עבודתי המקצועית הפגישה אותי עם אוכלוסיית הגיל השלישי, גם כאח וגם כמורה (המקצוע השני שלי). אני מאמין שמפגש בין שני אנשים אף פעם אינו מקרי. אם בן אדם מגיע אליי, כנראה שאני יכול לעזור לו במשהו ומאידך, יש לי מה ללמוד ממנו. אני אוהב מאוד לדבר עם אנשים שראו בחייהם יותר ממני, לשאוב מהם את החוכמה ואת הניסיון שצברו, ובוודאי לתרום להם מהידע המקצועי ומהיכולות והאנרגיות שלי.

חווייה מיוחדת הייתה לי כאן כאשר חשתי הרגשת ד"ה-וו, שהחזירה אותי למרפאת הכפר שבו חייתי לפני 25 שנה. עולם קטן, די סגור בתוך עצמו, מורכב ברובו מאנשים מבוגרים ואני מופקד על בריאותם וצריך להתחיל הכל מהתחלה. כמובן עם הבדלים לטובה לאין ערוך.

שעות הפנאי? יש לי כמה כאלה בשנה, ואני לומד, מטייל עם המשפחה ומוצא גם זמן לפתח פטנט בתחום התקשורת האוטומטית.

בעוד 20 שנה אני רואה את עצמי עוסק בעיקר בלחלוק עם אחרים מניסיוני ומחוכמת החיים שאצבור עם השנים.

חליל חוסיני

בן 35 מתגורר בוואדי אל ג'וז, ירושלים. מנהל תפעול בבית בירושלים. השכלה: הנדסאי אלקטרוניקה במכללת אורט, קורס ניהול רשתות ותקשורת, קורס אחזקת מחשבים.

את דרכי המקצועית התחלתי כקב"ט לפני יותר משנה כשהבית היה עדיין בשיפוצים. תפקידי היה לשמור ולפקח על הקבלנים בבית. אבי רוטמן ותומר רוזנברג שמו לב להשקעה שלי ולרצון שלי להתקדם. הם הוסיפו לי תחומי אחריות ולאחר שהוכחתי את עצמי המליצו עלי להיות מנהל התפעול של הבית. מהרגע הראשון שנכנסתי לבית אמרתי לעצמי בלב: זה המקום בשבילי. אני אוהב את הדיירים שלנו, אוהב לשמוע על העבר שלהם ועל סיפורים היסטוריים. זה מאוד מעניין אותי. כשאני רואה אותם אני תמיד מחייך אליהם ונותן שירות באהבה ומכל הלב ולא משנה אם אני עצוב או שמח, באותו הרגע אני שוכח מהכל.

רגעים מיוחדים עבורי הם רגעים שבהם אני מסיים את המטלות שלי ועדיין נשאר לשוחח עם הדיירים על כוס קפה בדירה שלהם.

בעוד 20 שנה -

רק אלוהים יודע...

אז למה לי פוליטיקה עכשיו?

<< אור בוקר
<< צילום: אודי גורן

דבר הפאנליסטים
בפאנל הפוליטי לקחו חלק שישה חברי כנסת: ח"כ עומר בר לב מהמחנה הציוני, ח"כ יעקב פרי מיש עתיד, מייקל אורן מכולנו, ח"כ זהבה גלאון, יו"ר מר"צ, ח"כ ניסן סלומינסקי מהבית היהודי וח"כ אופיר אקוניס ממפלגת הליכוד. יצוין כי נציגי המפלגות השונות נבחרו מתוך מטרה ליצור תמהיל מגוון ומאוזן שיוכל לשקף את רחשי ליבו של הקהל. אחת הסוגיות הבערות והבולטות במיוחד במועד זה הייתה ההתנהלות בבית ראש הממשלה. ח"כ בר לב מהמחנה הציוני: "הנושאים הללו מסיטים את תשומת הלב ממה שקורה פה במדינה, אולם אי אפשר להתעלם מהנושאים שעל סדר היום שמושכים את תשומת הלב של התקשורת. המהות עצמה היא כישלון אחד גדול של התנהלות הממשלה". ח"כ אופיר אקוניס מיהר להגיב: "אנחנו מדינת חוק, כל אחד שווה בפני החוק, ואני מעריך שגם הדו"ח הבא של מבקר המדינה יראה שלא היו היבטים פליליים במעשה של ראש הממשלה ורעייתו". <<

לא
מעט עדיין התלבטו במי לבחור בפברואר, אבל הוותיקים כבר קבעו. כחודש לפני הבחירות לכנסת ישראל, נערכו בחירות מקדימות בבית ברמת השרון, שכללו פאנל פוליטי סוער. המחנה הציוני קיבל 60% מהקולות, כשסקר שנערך במקביל בקרב ציבור הגמלאים חיזק את התוצאות: האזרחים הוותיקים בעד בוז' וליבני. בתחילת פברואר קיימנו אירוע לקראת הבחירות הקרובות. מעל 300 אורחים מכל בתי הרשת הגיעו לבית ברמת השרון וזכו לרגעי אקשן בדמות פאנל פוליטי סוער בהנחיית **רינה מצליח**, עיתונאית ומנחת טלוויזיה מחדשות ערוץ 2, לצד תיבת בחירות מדגמית מוזהבת עם לוגו 'מגדלי הים התיכון', אליה התבקשו החברים לשלשל את הפתק הקובע, כהכנה ליום הבחירות שנערך ב-17 במרץ. במקביל, ללא כל קשר לאירוע, ערכה רשת מגדלי הים התיכון סקר מטעמה בקרב הגמלאים בקהילה בסוגיה הבערת: **כיצד מצביעים גמלאים**.

רשת מגדלי הים התיכון נרגשת להכריז:

פתחנו

עידן חדש של מגורים לגיל השלישי בירושלים!

עידן חדש של איכות חיים	עידן חדש של סינוק	עידן חדש של זמן איכות	עידן חדש של חברות
עם 116 דירות בלבד, מעוצבות בסגנון מוקפד, אינטימי וחמים	עם מתחם הספא שכולל בריכה, ג'קוזי, סאונה וחמאם תורכי	עם חוויית מגורים, המאפשרת לך ליהנות מכל מה שטוב בחיים	עם מגוון עשיר של פעילויות שלא ישאירו רגע דל בסדר היום שלך

פאריז

במגדלים

דיירים מבתי הרשת, משפחות ועובדים מתחפשים וחוגגים

<< צילום: אודי גורן, אורה דולב

כאמור בחסות "מגדלי הים התיכון" בקרב 400 איש בני 65 ומעלה, המהווים מדגם מייצג של האוכלוסייה (באמצעות מכון סמית' לליעוץ ומחקר), כאשר גם כאן נרשם ניצחון מוחץ למחנה הציוני עם 28%, כמעט שליש מכלל הקולות. במקום השני ובפער ניכר נמצאת מפלגת הליכוד (19%), ישראל ביתנו שלישית (7%).

40% מהנשאלים ענו כי הם היו מעדיפים את יצחק הרצוג בתפקיד ראש הממשלה, לעומת 38% שמעדיפים את נתניהו.

יודגש כי חלקה של האוכלוסייה הוותיקה מוערך בכ-30 מנדטים, שהם רבע מהמנדטים לכנסת.

מנכ"ל הרשת, דורון ארנון: "הנתון המעניין הוא ש-60% מהציבור המבוגר לא מרגיש שאחת המפלגות מייצגת אותו ומקדמת את האינטרסים שלו. כציבור עם השפעה על כרבע מכמות המנדטים הכוללת, המפלגות המתמודדות בהחלט צריכות לקחת אותו ברצינות".

בשעה שאתם קוראים את השורות הללו, כבר יש לכם תשובה מדויקת האם הציבור המבוגר אכן נלקח בחשבון, והאם נטיית הגמלאים למהפך בשלטון קיבלה ביטוי הלכה למעשה ביום הבחור.

כאן הגיעה תורה של יו"ר מר"צ, זהבה גלאון: "ראש הממשלה הביא את ישראל למצב רע, הכל נכשל", אמרה. "מערכת הבריאות קרסה, ישראל בבידוד לאומי ועוד כישלונות רבים. אי אפשר לנתק את הבדיקה של בתי ראש הממשלה מההקשר הכללי, זו עסקת חבילה".

אברהם ברמן, דייר מגדלי הים התיכון, הבית בכפר סבא שנכח בפאנל, יצא בתחושה אופטימית וסיכם: "התרשמתי מן ההופעה של הנציגים שבאו מטעם הרשימות השונות, רובם ככולם צעירים וחדשים בכנסת, שהצהירו שהם רוצים בשינוי. אפילו הליכוד, לדברי מי שייצג אותו, עומד לתת משקל יותר גדול לנושאים חברתיים. יש תקווה שאולי ישתנה כאן משהו לטובה".

המחנה הציוני בראש

ובחזרה לקולות הגמלאים. על פי תוצאות הבחירות המקדימות, שבוצעו בקרב באי הכנס, מפלגת המחנה הציוני בראשות יצחק בוז'י הרצוג וציפי לבני זכתה ל-60% מהקולות. בפער ניכר אחריה התייצבה במקום השני מפלגת יש עתיד (14%) והליכוד רק במקום השלישי (13%). המגמה האמורה באה היטב לידי ביטוי גם בסקר, שנערך

עליזה נאור

בת 83 - חסיד

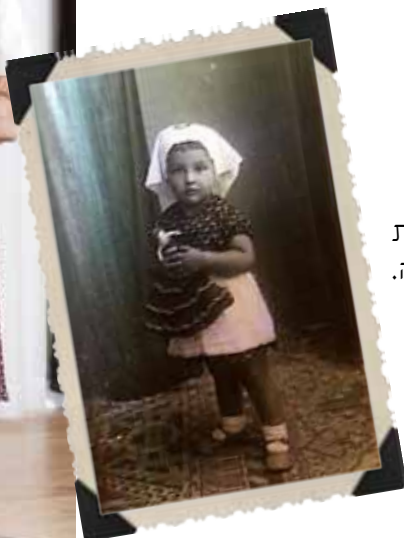
התמונה צולמה בשנת 1952 בבית חברים בפתח תקווה איתם חגגנו מידי שנה את חג הפורים. בחרתי להתחפש לחסיד ללא כל סיבה מיוחדת.

בתיה פסטר

בת 86 - אחות

בתמונה אני בת שלוש בערך מחופשת לאחות ואיני זוכרת למה דווקא אחות. אני מניחה כי זה מה שאמא בחרה. התמונה צולמה בצלמניה ברחוב אלנבי תל אביב.

רחל רייטבלט בת 84 - מרי אנטואנט

בתמונה אני בת שנתיים וחצי וזוכרת את האירוע מהסיפורים של אמי שתפרה לי במיוחד תחפושת מושקעת זו. התמונה צולמה בצלמניית השחר בתל אביב על פי כתב ידו של אבי שציין זאת בגב התמונה. W

פוטו נצח

פורים ללא גיל
בבית בצומת סביון

<< צילום: דנה קופל
<< הפקה: אתי כהן וזיוה אורן, הבית בצומת סביון

היום לפני 80 שנה לערך, כשהם בעשור הראשון לחייהם, הונצחו מחופשים בחג הפורים והיום, ממרום גילם, ניתנה להם ההזדמנות תודות למרץ והדמיון של זיוה, מנהלת המרפאה ואיתי מנהלת התרבות לשחזר רגע מתוק ומחוייך זה. התוצאות לא אחרו לבוא ועשו כותרות במוסף 24 שעות של ידיעות אחרונות.

אלי מזרחי

בן 84 - ימאי

בתמונה אני כבן 13 ימאי רכוב על אופנוע. היה זה בימי מלחמת העולם השנייה. התמונה צולמה בצלמנייה שברחוב אחד העם בתל אביב סמוך לגימנסיה העברית.

שני נשי

פנל נשים בבית ברמת השרון בהנחיית דליה מזור
לרגל יום האשה הבינלאומי

<< צילום: אודי גורן
<< הפקה: מיכל שויקי

וּם המשפחה, שצוין בארץ עד לפני כעשור כיום האם, נחוג השנה בצמידות רבה ליום האישה הבינלאומי. בחרנו להקדיש לשני אירועים אלו יחדיו בהפקה חגיגית ומיוחדת פנל נשים שבו חברו להן יחדיו נשים בעמדות בכירות במגוון נושאים שונים יחד עם המנחה ואשת הטלוויזיה דליה מזור שניהלה עמן שיחה נעימה וקולחת. ולמרות שריח הבחירות עמד באוויר, ניסינו שלא לעסוק בפוליטיקה ולהתמקד בהעצמה נשית. האם היום הדרך יותר קשה או יותר קלה כשהנושא נוכח חזק על סדר היום החברתי כלכלי.

ומה אומרת הסטטיסטיקה? (על פי סקר חברתי שערך הלמ"ס)

פערי השכר עדין גדולים בין 40-32 אחוז לטובת הגברים. פערים גדולים בנשים בעמדות ניהול ביחס לגברים - רק שליש מהנשים מגיעות לעמדות ניהול. עדין רב נשי במקצועות "נשיים מסורתיים" כמו מטפלות, מוכרות, מורות, מזכירות.

דווקא מבחינה דמוגרפית התמונה מרתקת. פרופיל האישה בישראל: מתחתנת בגיל 25, הופכת לאמא בגיל 27.5, יולדת 3 ילדים. חיה עד גיל 84. יותר משכילה, יותר זהירה בכבישים ומשמעותית פחות אלימה. (רק 8% מכלל הפשיעה בארץ מבוצעת על ידי נשים).

יהודית ויינר
דיירת וראשת ועד הדיירים
הבית בנוודיה

טל אלכסנדרוביץ
יועצת תקשורת, מנכ"ל משרד
יח"צ בן חורין אלכסנדרוביץ

לימור גל
יועצת משפטית,
רשת מגדלי הים התיכון

אריאלה גולמינץ
סופרת. ספרה "מרוץ שליחים"
יצא לאחרונה לאור

צביה ויינשטיין
דיירת וראשת ועד דיירי הבית
ברמת השרון, יו"ר ויצו לשעבר

שירה אבין
ראשת העיר רמת השרון,
אשת חינוך

יהודית: "כבת לאם חד הורית
לבתאומה באלומת הצולאם פלנייה
וצלמה אימי לאיל לא הייתה
הפרינולאיה לא בחירה בין מלפחה
אקריייה - הייתה גם מלפחה ואם
קריייה והלאוב בנרפם היה הכרו
לכורכי הילדות"

טל: "בתחום יחסי הציבור נמצא נאם
יבות אולם, צל פי רב פן צוסקות
בצב הירק יותר לא בתחום הוצד
לבתחום לאני בחורתי אבתמקד - ניהול
מלברים, היה הוא חד מלמלית גברי.
לצרי ארם אני האלה היחידה בלוחן
אם כי יל פצמים לבראל בלוחן יולבת
אילה וצה תלונם גדול."

לימור: "ברור להיום יותר קל. בתא
המלפחתי לא, בן צאץ ואני נותנים
חליבות לוור אמקום הצבובד.
הבחירה אריות הורה יותר נוכח אילדי
היא בחירה לא לא קלר אריות
אילה. ולמלמתי מקום הצבובד
מאפסר ומפסרן אי. מקר לחלוב אריות
למקד צם הבחירה."

אריאלה: "לקראת אץ 60 חוויתי
את הפריצה האדולה צם צאת
ספרי הראלון. כנראה לבדור לאי
לא ידענו אפדרי את חלומותינו
ואל בלכנו צם הלב. רק באץ יותר
מאוזר ובקבוצות מסץ התיים האילי
לאי אלה הצורק והיכאת למיחול
הצצתי דרך הכתיבה."

צביה: "בחורתי ארלקיץ באידול
הילדים (4) וארללונה יצאתי ללמוד
באץ 40! ברור היה אי לקצת מאוזר
לסתח קריייה ולכן פניתי אבתקבות
דווקא בתחום הדיור המאן יל אנו
הלנה דואמא מצונית לקידום הילים
- מתוך 5 בתים פצולים יל כיום 4
ראלות וצד מכברות."

שירה: "התחלתי אפני 2 קדנציות
כאילה יחידה באוצצב. כיום יל 5
חברות אנו מלקיצות הובה צבובד
קלה כדי לטסח פראון פדדי. צצוב
אי לבסולטיקה צם כל הקידומים
והלריונים היה הוא צדין גברי."

המלצה תרבותית

"הנסיכים" מאת גיל סמסנוב

נותרו: בגין, לבני, מרידור, לבנת, מילוא, לנדאו, אולמרט, ריבלין, אחימאיר, נתניהו ועוד רבים אחרים. עכשיו בא **גיל סמסנוב** - בעצמו בן ה"דור השני" של המשפחה הלוחמת, ומי שהיה שם לצד דור המשפחה הלוחמת ודור הנסיכים מאז סוף ימי בגין - ומספר את סיפורם של הנסיכים: מדוע התגייסו בני דור הבנים לעזרת דור ההורים, איך היו החיילים הצעירים למנהיגי ישראל וכיצד עלה בידיהם לשמור על ההגמוניה במפלגה של הוריהם, מדוע התפצלו הנסיכים, שהיו מאוחדים כל כך בצעירותם, בין שש מפלגות מהימין ועד השמאל ועוד. סיפורם של הנסיכים הוא סיפור על דור מיוחד שנוול לתנועה מיוחדת. סיפור שמעולם לא סופר במלואו ואשר בלעדיו אי אפשר להבין את ההיסטוריה הפוליטית ואת ההווה הפוליטי של מדינת ישראל. w

בכל העולם מנסות הנהגות פוליטיות לקיים את שלטונן לאורך זמן באמצעות ממשיכים נאמנים. בכל העולם קיימות שושלות של פוליטיקאים, כמו משפחת קנדי בארצות הברית ומשפחת גנדי בהודו. אבל רק בישראל הצליח דור שלם, שהיה דומיננטי במפלגה אחת, לשכפל את עצמו ועל ידי כך להמשיך את שלטונו באותה המפלגה. הדור שהצליח לשכפל את עצמו הוא דור "המשפחה הלוחמת", הדור של ותיקי אצ"ל ולח"י שהיו הגרעין הקשה של תנועת החרות ואחר כך של הליכוד. הדור שהמשיך אותו הוא דור "**הנסיכים**", שבניו סייעו לדור ההורים לכבוש את הנהגת ישראל ואחר כך ירשו אותם. וכך, באמצעות תהליך השכפול והשעתוק הזה, הצליחו ההורים להמשיך את שלטונם בתנועה שלהם (ואחר כך גם במדינה), והביאו אותו לשיא של שמונים שנה. האישים עצמם התחלפו, אבל רבים מהשמות

מרק מנצח

תחרות מרקים
בבית בבת ים

<< כתבה וצילמה אביבה דמיאן, מנהלת התרבות, הבית בבת ים

ב אחד הערבים היותר סוערים שסיפק לנו השנה החורף, הוזמנו כל דיירי הבית לערב שכולו מרקים בשלל צבעים, ריחות וטעמים. בעמדת השופטים הוצבו טיבי דגן דייר הבית קונדיטור ובעל ניסיון עתיר שנים בתחרויות מזון מקצועיות בכל העולם, ג'ו טרי מנהל בית קפה סופי ושמעון מויאל הטבח הראשי של מסעדת הבית מחברת סוד הטעם כשברקע 'הרכב ג'אז קרן פרידמן' עם קולה המלטף והחם של קרן מלווה בנגן הסקסופון ארז בר נוי ונגן הקלידים תמיר מילר.

במקום הראשון זכה מר אריה שוץ
(בתמונה) עם מרק פלפלים
במקום השני זכתה גב' דינה משעל
עם מרק צ'ורבה
במקום השלישי זכתה גב' ברכה מן
עם מרק עדשים

מרק הפלפלים המנצח:

מצרכים:
3 פלפלים אדומים
3 פלפלים צהובים
3 פלפלים כתומים
כף וחצי אבקת מרק עוף
2 בצלים
מיכל שמנת לבישול
תבלינים:
תימין
עלי בזיליקום
מלח
קליפת תפוז מגורדת

הכנה:
להשחים את הפלפלים על האש, לצנון, לקלף ולנקות מהגרעינים. לטגן קלות את הבצל במעט שמן. לטחון את הפלפלים בעזרת מוט בלנדר (כל צבע בנפרד). לבשל את הפלפלים (כל צבע בנפרד) יחד עם כוס וחצי מים. להוסיף לכל תערובת שליש מהבצל המטוגן ושליש מאבקת מרק העוף ומהמלח. לפלפלים הכתומים להוסיף את קליפת התפוז. לפלפלים הצהובים להוסיף תימין. למזוג לאט בעזרת משפך קטן כל צבע בשליש מצלחת מרק שטוחה. לקשט עם עלי בזיליקום ולטפטף שמנת לבישול.
קצת מורכב אבל שווה את המאמץ הן בנראות והן בטעם.
בתאבון!! w

SUNRISE OPTIC
אופטיקה מקצועית

שרותי אופטומטריה בלעדיים
בכל רשת מגדלי הים התיכון

מגדלי הים התיכון

**מבחר
משקפי
ראיה**

250 ₪

* מסגרת כולל עדשות כולל ציפויים
* עד 4± צילינדר 2

בדיקת ראייה מקיפה - חינם!
תיקוני משקפיים בסיסיים - חינם!
משקפיים מוכנים עד הבית!

לברור מועד הביקור הבא אצלך בבית ניתן לפנות
לסניף או למרפאה בבית שלך.

www.sunriseoptic.com שרות לקוחות, ביתן אהרון, 09-8665755

חדש בתרבות

חוגים, סדנאות ומפגשי חברה חדשים בבתי הרשת

“אירוח בקלי קלות” -

סדנאות אוכל בבית ברמת השרון

באחת משיבות צוות מחלקת הרווחה, נולד הרעיון להתחדש בפעילות שתקנה לדיירי הבית מיומנויות של תכנון, שיפור הזיכרון, סדר וארגון. כל אלו בנוסף כמובן, להנאה שבעיסוק באוכל. כך נולד הרעיון, של הסדנאות בדגש על בישול מהיר, חומרי גלם זמינים ותוצאה מרהיבה שתזכה את היוצרים במחמאות. כל פעם הפעילות סביב נושא מיוחד וכמובן בחיבור לחגים, מועדים וזיכרונות מהמטבח הביתי מבית אבא ואמא. המפגשים בקבוצות קטנות ואינטימיות לאפשר יחס אישי ולמידה יעילה. פעילות האוכל נקשרת למפגש חברתי, זיכרונות וריחות משפחתיים יחד עם יכולת להתחדש כל פעם במתכון חדש.

משחקים ובירה

מפגש חברתי בבית בבת ים

סביב משחקי קופסא מידי

יום ב' משעה 20:00 ועד

אחרון המשחקים, ביוזמת

והנחיית הדיירת ג'ודי לוי.

המפגש מתקיים ליד החלון הפנורמי ומאפשר למי שרוצה להזמין מהקפטריה בירה, קפה ושאר נשנושים. נפגשים עם החברים, מוכרים וחדשים סביב שולחנות עליהם ערוכים כבר משחקי קופסא שונים ומגוונים. אווירה נחמדה, יחד מפעילים את הראש ויוצרים מסגרת חברתית נעימה ומזמינה.

צלום: טופיק ברכמוב

חוג עיסת נייר

חוג חדש בבית בנוורדיה בהדרכת רבקה חיים, מנהלת התרבות.

מה שהוביל אותי לממש קבוצה כזאת הוא אהבתי הגדולה לחומר כה פשוט שהאפשרויות בו הן בלתי סופיות ומאוד נוחות לעבודה. אני מוצאת בו עולם ומלואו ומהמעט שהתנסינו יחד, מצאתי גם הרבה חדווה בעשייה משותפת עם הדיירים. אין לי ניסיון רב בהוראה, אולם, את מה שאני יודעת מעבירה לחברי הקבוצה בשמחה. חוץ מזה, אני באה עם הרבה אהבה, סקרנות והתרגשות ללמידה משותפת תוך ניסוי ותהייה עם מעט מהניסיון שצברתי בעבודה עם חומר זה. הקבוצה נפתחה בינואר, ההתלהבות מהעשייה רבה ואנו מקווים שבמגזין הבא נוכל להתפאר גם מהתוצרים שלנו.

שיח סופרים

חוג חדש בבית בצומת סביון.

פעם בחודש אנו נפגשים בספריה למפגש עם סופר/כותב לשיח של סופרים, כותבים ומשוררים. הרעיון העומד מאחורי מפגשים אלו: גם מפגש עם כותבים, מפגש שמעשיר את עולמנו הספרותי. גם שיח על הרעיון מאחורי הספר, מאיפה נולד, איך נוצר הרעיון ומהו התהליך שהביא לכתיבת הספר. המטרה של מפגשים אלו בנוסף לשיח הספרותי סביבם היא עיבוד כל תהליך הכתיבה שיכול לפתוח צוהר למי ש"כותב למגירה" ובכלל.

שני חוגים חדשים בהמשך לחודש הדיגיטלי, במגדלי הים התיכון, הבית בכפר סבא.

צילום מכל זווית

סדנת צילום בת 5 מפגשים להדרכת צילומים במכשירי ה"סמארטפון" (טלפון חכם).

בסדנא אנו לומדים את עקרונות הצילום שלמעשה תקף לכל מצלמה. בנוסף לומדים כיצד ניתן לצלם באמצעות הסמארטפון כמו גם לשלב אפלקציות הנמצאות במכשיר תוך שיתוף התמונות במייל, פייסבוק, whatsapp, ועוד...

אקסבוקס

חוג לשיפור החשיבה, היכולת הקוגניטיבית, זיכרון, קורדינציה ועוד, באמצעות משחקים דיגיטליים.

התנועה במשחק נשלטת על ידי הזזת הגוף באמצעות שְׁלֵטִים חכמים. החוג מתאים לשילוב בין הנכדים, הנינים והדיירים.

מגדלים בתקשורת

לקט מפרסומים על רשת מגדלי הים התיכון
ינואר - מרץ 2015

"אחד חורט נופים, אחר חורט סיפורים, ואני מקדיש את העבודה שלי לזיכרון השואה ולזיכרון בני משפחתי שנספו. זה נותן לי עניין. אני כבר בן 88 ולמני שבוע הפכתי לאלמן. עכשיו אצטרך לחרוט גם את רעייני מיכל"

או שנשלחו לטרבלינקה בגירוש הגדול. בינוי 1941 הניש הנאצים נג לעיירה שבה חי' נורו ובסוף ספסמכר נלקחו רוב ייחורי העיירה ל"טיוול" מחוץ לעיה שם נורו טולם לטווחות. יצחק וכמה מחבריו נמלטו תוך כדי ומסע לניא ההריגה ובמספר חודשים ארוכים הסתתרו באוור כליום וחפשו פרטיזנים כדי להצטרף אליהם. משלא מצאו, חזרו לעיירה וגילו שנהרגו שם רק כ־350 ייחורים, כולם בקלי מלאכות לתן נוקסו הנרגמים ושותפיהם הליטאים. הגם הפרטיזן הקטן שלו הנהרג באוור הנקרים של 1942, כשהנרגמים לקחו אותו ואת חבריו לטיין נשק

ד"ר יצחק (טולקה) ארד הוא אולי הדוגמה המובהקת ביותר לשואה ותקומה: לוחם במחתרת נגד הנאצים, מפקד בפלמ"ח, קצין חינוך ראשי, יו"ר הנהלת יד ושם והיסטוריון. בגיל 88 הוא ממשיך לעסוק ללא הרף בהנצחה, וכעת הוא מגלף את דמויותיהם של כל בני משפחתו שנספו | **יהודה שוחט**

אינטרנט - "מאקו"

סקר בחירות במגדלי הים התיכון

מדגם מייצג של בני הגיל השלישי שנערך מטעם

מכון סמית' לייעוץ ומחקר, בחסות רשת מגדלי הים התיכון

סופי השבוע של רעות קשרי תרבות

אנו מזמינים אתכם לחוות את העולם בלי לעזוב את הארץ בשלושה ימים של מופעים מוסיקלים, הרצאות, הנאה קולנירית ואירוח מפנק בבתי מלון מהטובים בארץ. בהשתתפות בכירי המרצים והחוקרים באקדמיה ומיטב האמנים וההרכבים המוסיקליים בישראל. מחכים לראותכם...

סופ"ש

לונדון - עיר עולם

30.4-2.5.2015

מלון גולדן קראון, נצרת

סופ"ש עם נכסי התרבות של לונדון - העיר המרתקת בעולם. לונדון של המלכה אליזבת, של ברנרד שואו, של שייקספיר, של שרלוק הולמס, של צ'ארלס דיקנס, של לורד ביירון, של היידן ושל הביטלס. לונדון של האימפריה שהייתה ואיננה, של האמנות והתיאטרון, של הפאבים ושל הפיש אנד צ'יפס.

סופ"ש

העולם המופלא של הטבע

14-16.5.2015

מלון דן כרמל, חיפה

מסע התבוננות מרתק אל פלאי היצירה של הטבע. אל סוד הבריאה וסוד החיים על פני כדור הארץ. אל נופי הפלא שהטבע עיצב ואסטרטגיית הקיום המדהימה של עולם החי והצומח. ממעמקי הים ועד מעוף הציפור, מקרחוני הקוטב ועד הרי הגעש וגם על היצירות המוסיקליות הגדולות והשירים האהובים שהטבע שימש להם מקור השראה.

סופ"ש

אותי זה מצחיק

סוף שבוע של הומור

4-6.6.2015

מלון דן כרמל, חיפה

צוחקים בקולנוע, בתיאטרון, באמנות ובמוסיקה. מצליפים וצוחקים על עצמנו: בהוויה היהודית, בחברה הישראלית ובפוליטיקה המתעתעת. סוף שבוע של הומור משלום עליכם ועד חנוך לוין, מצי'אפלין ועד וודי אלן משייקה אופיר ועד הגששים ומניקוי ראש ועד מדינת היהודים.

בהשתתפות:

פרופ' מוטי גולני, ד"ר אפי זיו, דני קרמן אלון קליבנוב, יואל שתרוג להקת ה-MAGICAL MYSTERY TOUR אנסמבל מצו, שי טוחנר יוסי שיפמן, אנסמבל מצו, שי טוחנר מיה יוהנה מנחם, יונתן מילר ועוד

בהשתתפות:

פרופ' יוסי לשם, פרופ' משה אגמי ד"ר דורון מור, נפתלי הילגר, גיל ארבל מיה יוהנה מנחם, יונתן מילר, שי טוחנר נועם גילאור, אורי קריב, דפנה זהבי ועוד

בהשתתפות:

אפרים סידון, דני קרמן, אלון גור-אריה ד"ר אפי זיו, ד"ר מרדכי יושקובסקי ד"ר צחי בן ציון, ענת זלצר, טוביה צפיר מוני מושונוב, ליליאן ברטו, דרור קרן ועוד.

לקבלת תכנית מפורטת ולהרשמה:

08-9396030

www.ktarbut.co.il

עורך התכנית: משה רעות חפשו אותנו ב- f רעות קשרי תרבות

זמן ירושלים

אירוע תרבות לרגל פתיחת הבית בירושלים

אושרת קוטלר מארחת את השופטת בדימוס דליה דורנר ופרופסור אבינועם רכס

חוגגים במגדלים

השופטת בדימוס, דליה דורנר ויו"ר הלשכה לאתיקה בהסתדרות הרופאים, פרופ' אבינועם רכס, בפאנל מיוחד לרגל השקת הבית החדש של מגדלי הים התיכון בירושלים

רשת מגדלי הים התיכון החלה לאחרונה בשיווק מתחם דירור מוגן יוקרתי הנמצא במצורת ירושלים צמוד לטיילת ארמון הנצי"ב. עם פתיחת המתחם במצודה יהיו בבעלות הרשת שבעה בתי דירור מוגן יחד עם הבית בגני תקווה שנמצא בכנייה בימים אלה. בתי הדירור המוגן של הרשת מציעים מגוון רחב של שירותים, מתקנים, פעילויות, חיי חברה ושירותים רפואיים.

לרגל פתיחת הבית החדש בירושלים, מגדלי הים התיכון פתחו השבוע בסדרת מפגשי אקטואליה מרתקים סביב מערכת הבחירות 2015 בנוכחות דורון ארנון, מנכ"ל מגדלי הים התיכון ויואב ויס, מנהל הבית בירושלים.

אושרת קוטלר הנחתה את הפאנל מול דיירי הבית ואורחים נוספים, בו השתתפו השופטת בדימוס, דליה דורנר, ויו"ר הלשכה לאתיקה בהסתדרות הרופאים, פרופ' אבינועם רכס.

המפגש הראשון בסדרה דן על ההישגים הרבים של מדינת ישראל לצד "פצעים פתוחים" כמו הפערים החברתיים, מערכת המשפט שלא עומדת בעומס התביעות, מערכת הרפואה הציבורית ועוד.

ירוק בכפר

חלוקת מתנות למתגייסים

על ידי דיירי רשת מגדלי הים התיכון, הבית בכפר סבא

שיח פוליטי

בהשתתפות דיירות הרשת

ידיעות אחרונות

הן ליוו את כל מערכות הבחירות בישראל, הצביעו עוד בימים

שבגרשו היה חור וכן גוריון עמד על הראש. הפגשנו ארבע אזרחיות ותיקות, שראו כבר הכל ומתגעגעות לצניעות ולמנהיגים של פעם – לשיחה על הבחירות הקרובות. וכן, הן מאוד רוצות להישאר אופטימיות לגבי המדינה שבה יחיו נכדיהן, אבל יודעות שיש המון סיבות לדאגה

נעם ברקן | צילום: אלי אטיאש

ידיעות השרון

סבתא מסביב לעולם

כתבה על טיול מסביב לעולם של דיירת

מגדלי הים התיכון, הבית בכפר סבא

סבתא מסביב לעולם

מארה"ב לאתיופיה, מאזבקיטטן לנפאל, מאינדונזיה לארגנטינה • אלו הם רק חלק מהייעדים אליהם הגיעה מיכל אשכנזי (80) מכפר סבא • והיא עוד מקווה להגשים חלום ישן – לצנוח • "אני הרפתקנית וסקרנית ומשתדלת לשמור על עצמי צעירה", היא אומרת

• ליאור פוזיליוב

בעולם אני תמיד מנסה להביא את חברי צולמת וצורית, וההגדרה "החיים הם משמחים" היא תמידית. אני נוסעת רחבה לבט, כולסת בסילוסים מפתיעים שונים בעולם אך בעיקרנהיה רחבה לא האפשר לי מבחינה כלכלית. "בדרך רחבה כסף כשכול כל הטיולים הוא חווה מאתפיה, אחי ששיליה כבר כמעט בכל הטיולים, את הצירות שלה ניתן לראות מתקופה בדור המגן וגם באיטליה שם הוא פגיל. "אני חיים לא משמחים" הוא צוחק. "אני כמעט שת שמנים" אבל אני לא נראית ככה ולא נרגשה ככה, זה הכל חלמי כמנטליות של הכן אדם. יש אנשים שסביר כחיל 50 וקטני".

פערי תרבות

אשכנזי, שיר לפני שבועיים חזרה מאר חופשה מספרת כי הרצון לטייל קינן בה שמו לילות, אך רק לאחר יציאתה לפני לראות הפליחו להראות לכדי מספרות, כי הטיול האחרון לאתיופיה היא מספרות, כי חתחת חלם תרבות של שמי.

"לא ציפויה לארץ כל כך קשה. הכל מלא אנשים, אין כביש אספלט", היא מספרת. "אנשים חדרים, וחיככים שמינים, מקבלים אותי מכפר פנים יפות, מימינים, אבל הטיס והתנאים, זה ממש שונה מהמערב. אנחנו חיים בתוך עשרת רבשו, מה כרישאל. נורא קשה לתאר אך הרשם השטח נר שם, בבית כנזן, שירי חים כככב הכמה בחן. כשאני מטיילת

מיכל אשכנזי (80), צולמת וצורית, וההגדרה "החיים הם משמחים" היא תמידית.

הרבה אשכנזי, חסיד חלמי לקסי מפתחת שונים בעולם אך בעיקרנהיה רחבה לא האפשר לי מבחינה כלכלית. "בדרך רחבה כסף כשכול כל הטיולים הוא חווה מאתפיה, אחי ששיליה כבר כמעט בכל הטיולים, את הצירות שלה ניתן לראות מתקופה בדור המגן וגם באיטליה שם הוא פגיל. "אני חיים לא משמחים" הוא צוחק. "אני כמעט שת שמנים" אבל אני לא נראית ככה ולא נרגשה ככה, זה הכל חלמי כמנטליות של הכן אדם. יש אנשים שסביר כחיל 50 וקטני".

תרבות טובה להגדיר. המיילים בעולם היא אופרית. נרוב לה להביא את הנחות והשפע של היוםם בישראל.

"ישראל זאת מדינה קשירה, נוחה, נעי, מה נגישה", היא אומרת. "לא בכל מקום שאני מטיילת יש התנאים שיש לנו פה. זה נורם לי להגיד חורה על מה שיש לי כלומרניול שמיכא אונגו לארץ ישראל ואל במקום את".

מהלונד לישראל

אשכנזי מספרת שילק מטיולים היא עשה עם חברים, בהם גם פערים מבנה

שלוזיה - ערוץ 1

בחירות מוקדמות בבית בסביון

דיירים מתראיינים לקראת יום הבחירות

"אחרי כל השנים – הוא האהוב שלי"

רחל ואליק חן עדיין מאוהבים אחרי כ־6 עשורים ♥ הסוד: "להילחם אחד על השני"

נצחיה יעקב,

כתבתנו בשרון

הם נשואים כשישה עשורים, בנו קריירה, גרי דלו ארבעה ילדים, הודקנו יחד

וזכו ל־11 נכדים.

אחרי כל השנים:

הם או מרים:

"מבאנו את חנפוש

התאומה שלנו",

רחל (81) ואליק

(82) חן ממגדלי

הים התיכון בנר

רדיה הכירו ב־

רושלים, כשרחל, אליק ורחל חן

או סטודנטית בת 20

למדעי הרוח, עברה להתגורר

מול אליק, סטודנט לביוולוגיה

ומאוחר יותר לחקלאות. "באחד

הערבים הוא בא להזמין אותי

לסרט", סיפרה, "אבל אמרתי לו

לא, כי היה לי מבחן גדול, וזה מה

שעשה את זה". שנה מאוחר

יותר אמרה רחל "כן".

בסיום התואר יצאו שניהם

לשליחות חוץ, ולאורך השנים

נולדו ארבעת ילדיהם; מיכל,

ישראל היום

מתכוון מנצח לזוגיות

כתבה על זוג דיירי הבית בנורדיה

לרגל יום האהבה

מהמטבח באהבה

יוזמה קולינרית חדשה
בבית בצומת סביון

<< אריאלה לוי, אם בית, הבית בצומת סביון

אינה כרוכה במאמץ רב כפי שהיה בעבר, כאשר ההכנה החלה בקניית הדג החי, שמירתו באמבטיה הביתית בה שחה להנאתו עד ליום הבישול. אצלנו נכנסה יונה למטבח ובישלה את הדגים כשהם מגיעים נקיים ומוכנים בישול. ארז צפה בתהליך ונהנה לקבל טיפים מניסיונה רב השנים. ואכן, המנה הייתה טעימה, ספוגה לא רק בטעמי הציר בו בושלה, אלא גם בטעם שהזכיר לרבים מאתנו את טעם הבית.

בעקבות הצלחת המתכונים ושיתוף הפעולה, החליט ארז, מנהל המסעדה, להנציח את המנות שבשלו הדיירות. בכל פעם שהוא יכניס מנות אלו לתפריט יהיו אלה: ה"געפילטעפיש של יונה" ו"מאפה הקישואים של מימי".

המתכון הראשון אותו הכינה מימי עם שף הבית היה פשטידת קישואים שפשטות הכנתה וטעמה המופלא הפתיע הן את השף וכמובן את הדיירים. בקרוב עומדת מימי להכין לנו פחזניות ממולאות בפטריות וכולנו מצפים בקוצר רוח ליום המיוחד הזה.

הדיירת השנייה שהצטרפה לפרויקט היא **יונה רוביצ'ק**. יונה, מוותיקות דיירי הבית, תרמה לפרויקט "מבשלים באהבה", את מתכון הגעפילטע פיש שלה. יונה, ילידת גרמניה, מספרת שבביתה לא היה נהוג להכין מאכל זה ורק לאחר עלייתה לארץ, אמה למדה מחברותיה החדשות להכינו וממנה ירשה יונה את המתכון. עם השנים עבר המתכון שינויים ואילתורים נוספים אבל הכנתו כיום

צעד אחד קדימה - "למה להסתפק רק בהבאת המתכון. אני מוכנה לבשל בעצמי יחד עם השף במטבח בדיוק כפי שנהגתי בביתי הפרטי". כנציגת ועד הדיירים וכמי שאחראית מטעמו על הקשר בין הדיירים לצוות המסעדה הציעה מימי לגוון עם מתכונים פשוטים להכנה וטעימים להפליא - בטעם בייתי של פעם!

מימי ששימשה בעברה כמורה לכלכלת בית, מעידה על עצמה שעד תחילת לימודיה לא ידעה כלל לבשל, אולי להכין חביתה... מימי בוגרת הקורס הראשון לכלכלת בית במדרשת רופין, ובהמשך, רכזה קורס אקונומים במדרשה. בהחלט בעלת ידע בתחום.

על טעם וריח אין להתווכח, לא כשמדובר במסעדה ביתית ומשפחתית שצריכה להשביע מידי יום רצון של עשרות דיירים הבאים מעולמות תוכן וסגנונות חיים שונים ומגוונים.

לארז, מנהל המטבח שלנו, חשוב מאוד הקשר האישי עם הדיירים כמו גם חוות דעתם על האוכל המוגש במסעדת הבית. לשמחתנו, גילה את הפוטנציאל הטמון בניסיון הקולינרי רב השנים של דיירות הבית וזם רעיון מקורי - "למה שלא אקח מדיירות שלנו מתכונים שעל פיהם הן נהגו לבשל בעבר ואשלב אותם בתפריט השבועי של הבית."

את הכפפה הרימה **מימי פילצקי**, שהציעה לקחת את הרעיון

רוח התנדבות

עם יעקב פרלמן מהבית ברמת השרון

<< כרמלה רז, עו"ס הבית ברמת השרון

למי מאתנו אין בארון תכשיט מפורק, מזכרת פגומה אוכל פריט נוי קטן ונוסטלגי שהשנים סדקו בו פגם קל או שבר עדין אבל הוא יקר לליבנו ואין לנו לב לוותר עליו כי הוא מלווה אותנו שנים ארוכות ואהוב עלינו במיוחד. יעקב פרלמן יכול בשמחה לסייע לכם.

יעקב (86) ורעייתו צפורה גרים מזה 8 שנים בבית ברמת השרון. כבר בשבוע הראשון לכניסתו לבית, ימים ספורים לאחר שארגן את דירתו, הקים לעצמו בית מלאכה קטן בסדנא לאמניות ותחביבים שנבנתה בבית בדיוק למטרה זו.

יעקב, חולק את הסדנא עם דיירים נוספים בעלי תחביבים ועיסוקים שונים אך המיוחד בו שהוא מתייצב כל בוקר לעבודה בפיתוח ומפיח חיים וצבע בכל הסדנא.

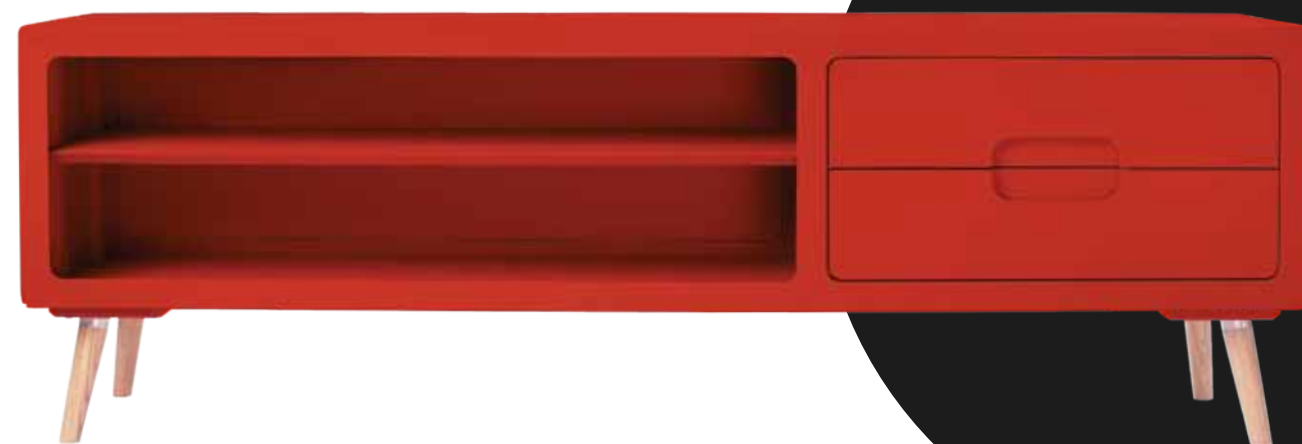
בנוסף לשחזור ותיקון חפצים שהתקלקלו לדיירי הבית כגון- שעונים, פרטי ריהוט קטנים, חפצי נוי יקרים שנשברו וצריך להדביק, מקדיש יעקב את עיקר זמנו בסיוע לנשות מיח"א העובדות בחדר המלאכה הסמוך ועומלות מידי שבוע בהכנת חפצים למכירה בבזר השנתי. יעקב מתמחה בעיקר בהכנת שרשראות, צמידים, ועגילים. חלק מהאביזרים קונה מכספו וחלק משחזר ומאלתר מתכשיטים ישנים ומפורקים ויוצר בהם חיים חדשים.

יעקב אינו נח לרגע. הוא עסוק ומוצא עניין רב ואושר גדול בתחביבו המבורך. ונשות מיח"א, הן לא מפסיקות לשבח ולהלל את האיש, עזרתו ויוזמתו וכבר מזמן הכתירו אותו ליקיר הפרויקט שלהן. w

*5453

as is
קסטנאית

שידה
5,400 ₪

העיצוב קסטיאל הריהוט as is

משה מאור 2, תל-אביב | הגביש 10 אזה"ת פולג, נתניה | טלפון 5453*

מגדלי הים התיכון

מובילה את סגנון החיים לגיל השלישי בישראל

חפשו אותנו בפייסבוק

*6010 www.migdalei.co.il

הבית ברמת השרון | הבית בצומת סביון | הבית בנורדיה | הבית בגני תקווה | הבית בבתי ים | הבית בכפר סבא | הבית בירושלים